KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti — 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 132 V. 1937 — Kuusipäivän 5:s päivä — Perjantaina kesäkuun 11 p:nä

Käännettävä huomio puolue-poliittiseen ja kulttuuri-joukkotyöhön uitoissa

Puolueemme on aina asettanut voimakkaan poliittisen työn erääksi mitä tärkeimmäksi ehdoksi valtion plaanien täyttämisessä. Puolue-poliittisella ja kulttuuri-joukkotyöllä on oleellinen merkitys Karjalassa tämän hetken tärkeimmän talouspoliittisen kamppailun — uittojen suorittamisessa. Tässä työssä on täydellisesti otettava ohjeeksi NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumin päätökset ja toveri Stalinin osoitukset tässä pleenumissa.

NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumissa toveri Stalin sanoi: "Selitettävä, että itse taloudelliset saavutukset, niiden lujuus ja pitkäaikaisuus kokonaisuudessaan ja täydellisesti riippuvat puolue-organisatsio- ja puolue-poliittisen työn saavutuksista, että ilman tätä ehtoa taloudelliset saavutukset voivat osoittautua hiekalle rakennetuiksi." Juuri tämän osoituksen täyttämisessä monet uittotyömaiden järjestöt ovat lyöneet laimin tehtäviään. Monia uittotyömaiden johtajia ja myös puolueorganisaattoreita on viehättänyt jonkun urakkasopimuksen teko tai joittenkin stahanovilaisten sitoumukset ja ovat pitäneet näitä riittävänä uittojen turvaamiselle. Ovat rauhoittuneet, eivät ole johtaneet töitä edelleen koko uittojen täydellisesti onnistumiseksi. Täten on selitettävissä esim. se, että uittoihin on laskettu vasta 75 prosenttia suunnitellusta puutavaramäärästä kesäkuun 1 päivään mennessä. Ja tätä todistaa sekin, että kun määräpaikkoihin samana aikana on saapunut yli 1.200 tuhatta festmetriä puutavaraa, niin on siitä luovutettu vasta yli 200 tuhatta festmetriä kuluttajille. Näin on faktillisesti latvauittojen suoritusta jarrutettu, mikä seikka tekee vielä vaikeammaksi kysymyksen sen johdosta, että pian lähestyvät heinätyöt ja elonkorjuu.

Metsä- ja uittotyöläisten ammattiliiton aluejärjestö maaliskuussa antoi laajan plaanin kulttuuri-joukkotyön suorittamisesta uitoissa. Tässä plaanissa oli merkitty useita kymmeniä klubeja ja punanurkkia, satoja kulttpisteitä, kymmeniä politvalistustyöntekijöitä, kymmeniä radiopisteitä jne. Tämä plaani on kuitenkin monilta osiltaan jäänyt täyttämättä. Useilla uittoalueilla ja metsätyöpunkteilla on räikeästi aliarvioitu kulttuuri-joukkotyötä. Näin on selitettävissä sellaiset seikat kuin punanurkkien muuttaminen asunnoiksi, seinälehtien harvoin ilmestyminen, kulttuurityöntekijäin vähäinen määrä uittotyömailla. Matroosan baasalla jo huhtikuussa eräällä kvarttaalilla muutettiin punanurkka kaasugeneraattoritraktoreiden polttopuuvarastoksi. Samantapaisia esimerkkejä on Kiestingistä ja Puutosista. Punanurkat usein ovat suljettuina, siellä ei suoriteta minkäänlaista joukkotyötä. Ja mikä tärkeintä — uittotyömaiden kulttuurijärjestöt eivät osaa yhdistää poliittista ja kulttuurityötä uittojen erikoisoloihin, jotka sisältyvät siihen, että työtä on suoritettava hajallaan olevissa työläisten pikkuryhmissä pitkin uittoalueita.

Uittotyömailla suoritettava poliittinen- ja kulttuuri-joukkotyö tulee niiden järjestöjen suunnata uittoplaanien aikanaan ja täydellisesti täyttämiseen, uittotyökaaderien kasvattamiseen. Puoluejärjestöjen tulee monin kerroin kohottaa kommunistien johtavaa osuutta uitoissa. Kommunistien tulee siellä esiintyä poliittisen työn ja kulttuuri-joukkotyön organisaattoreina ja ohjaajina, näyttää esimerkkiä tuotannossa.

Aivan erikoinen merkitys on päivänpolitiikan kysymyksien selvittämiselle uitoissa. Useilta uittoalueilta saapuu tietoja, että tärkeitä, työläisiä kiinnostavia kysymyksiä ei uittotyömailla selosteta. Karjalan Konstitutsion projektia ei ole vielä kaikilla uittotyömailla käsitelty. Suojun vastuulla vasta tämän kuun alkupäivinä alettiin käsitellä Konstitutsion projektia. Heikosti on selostettu kansainvälisen politiikan kysymyksiä.

Poliittisen työn keskeisimpänä tulee olla tällä hetkellä uittotyöläisten valmistaminen edessäoleviin Sovettien vaaleihin. Niihin mennessä on tehtävä uittotyöläisille selväksi Stalinilaisen Konstitutsion kohdat SSSR:n kansalaisten oikeuksista ja velvollisuuksista, on tehtävä selostustyötä sen hyväksi, että tuleviin Sovetteihin, jotka valitaan uuden vaalisysteemin pohjalla, tulevat valituksi todella parhaimmat edustajat, jotka kykenevät monin kerroin kohottamaan sovettityötä sovettidemokratian uudessa vaiheessa.

ULKOASIAIN KANSANKOMISSARIAATISSA

Ulkoasiain kansankomissariaatti on antanut SSSR:n Iso-Britanniassa olevalle täysivaltaiselle lähettiläälle tov. Maiskille tehtäväksi kysyä Espanjan asioiden sekaantumattomuuskomitealta erästä informatsiota sen yhteydessä, että saksalainen sotalaiva "Deutschland" pommitti Almeriaa, sekä saattaa komitean tietoon sovettihallituksen katsantokanta tämän kysymyksen yhteydessä tapahtuneista neuvotteluista.

Tämän johdosta tov. Maiskij lähetti 8 kesäkuuta komitean väliaikaiselle puheenjohtajalle Wo'l(e)sille seuraavan kirjeen:

"Sir, niitä instruktsioita vastaavasti, jotka olen saanut hallitukseltani, joka on tutustunut puheenjohtajan yhteydessä olevan alakomitean viimeisen istunnon, joka pidettiin 31 toukokuuta, pöytäkirjoihin, minulla on kunnia kääntyä Teidän puoleenne seuraavalla kysymyksellä:

Onko Saksan hallitus sen jälkeen, kun astui voimaan merikontrollisysteemi, koskaan saattanut sekaantumattomuuskomitean tietoon sitä, että sotalaivalle "Deutschland" on asetettu velvollisuudeksi suorittaa kontrollitehtäviä Espanjan vesillä? Jos Saksan hallitus ei ole näihin mennessä tehnyt tällaista ilmoitusta, — ja on kaikki perusteet olettaa, että se ei ole sitä tehnyt, — niin millä voidaan todistaa, että "Deutschland" todellisesti osallistuu merikontrollin toteuttamiseen, eikä ole Espanjan vesillä aivan toisissa tarkoituksissa?

Tällä viimemainitulla olettamuksella on laillinen perustelunsa siinä tosiasiassa, että niin "Deutschland" kuin suuri määrä muitakin Saksan sotalaivaston laivoja oli Espanjan vesillä kauan ennen merikontrollisysteemin voimaansaattamista. Juuri mainitun valossa Saksan ja Italian poistuminen sekaantumattomuuskomiteasta sillä verukkeella, että merikontrolliin osallistuvat laivat ovat suojattomia, tämä poistuminen on aivan perusteetonta.

Mutta jos laiva "Deutschland" olisikin jonkin kauden osallistunut kontrollitehtävien suorittamiseen, niin joka tapauksessa ei voi olla pienintäkään epäilystä, että tämä laiva ei ole tällaisia tehtäviä täyttänyt hetkellä, jolloin se oli Balearien saarien lähellä, joiden piirin merikontrollia ei oltu annettu Saksan laivaston tehtäväksi. Vielä enemmänkin, merikontrollin kaavaa vastaavasti, minkä sekaantumattomuuskomitean pleenumi vahvisti kuluvan vuoden maaliskuun 8 päivänä, merikontrollia ei saa missään tapauksessa toteuttaa itse Espanjan satamissa tai välittömästi Espanjan rannikon läheisyydessä.

Kaiken ylläsanotun johdosta voidaan katsoa aivan tarkalleen todetuksi, että laivan "Deutschland" suorittama pommitus tapahtui siihen aikaan, jolloin tämä laiva ei suorittanut merikontrollitehtäviä, jos se yleensä koskaan olikaan tarkoitettu mainittuun tehtävään.

Mitä tulee yleisluontoisempiin kysymyksiin, jotka heräävät laivan "Deutschland" suorittaman pommituksen yhteydessä, niin minun täytyy kiinnittää Teidän huomiotanne siihen tosiasiaan, että kapinallisten agressiiviset toiminnat, jotka ovat suunnatut britannialaisia laivoja, ranskalaisia lentokoneita ja Ranskan aluetta vastaan, eivät näihin mennessä ole kertaakaan olleet käsittelyn kohteena sekaantumattomuuskomiteassa. Minä katson välttämättömäksi myöskin korostaa erikoisesti, että monilukuisten kauppalaivojen, jotka kuuluvat SSSR:lle, Skandinavian maille ja useille muille valtioille, laitonta valtaamista kapinalliset ovat suorittaneet systemaattisesti viimeisten 6—7 kuukauden aikana, ja että tämä kysymys asetettiin komitean päiväjärjestykseen vasta useiden kiinnostettujen maiden jyrkän vaatimuksen tuloksena, ja sitä on käsitelty suuresti myöhästyneenä vasta aivan äskettäin, ja silloinkin aivan yleisessä ja vähän tyydyttävässä muodossa.

Vastustamatta prinsiipissä sekaantumattomuuskomitean toimenpiteitä, joihin se on ryhtynyt ja jotka turvaavat laivat, jotka osallistuvat merikontrolliin, erilaisilta tapahtumilta, joita voi syntyä sotaoperatsioiden yhteydessä, minun on kuitenkin ilmoitettava, että minun mielestäni kaikenlaisten tämän luontoisia toimenpiteitä koskevien neuvottelujen tulee tapahtua vasta sen jälkeen, kun koko kysymys on käsitelty sekaantumattomuuskomiteassa ja joka tapauksessa sillä ehdolla, että täydellisesti tiedoitetaan niistä kaikille maille, jotka ovat edustettuina komiteassa.

Minä tulen olemaan Teille sangen kiitollinen, jos Te lähetätte minun tämänpäiväisen kirjeeni täydellisen kopion komitean kaikille jäsenille."

(TASS).

Tov. A. I. STETSKIN puhe

Moskovan aluepuoluekonferenssissa

Toverit, Moskovan konferenssissa kritikoitiin perusteellisesti propagandassa ja agitatsiossa vallitsevaa tilannetta. Tämä kritiikki on oikeudenmukaista. Oikein tekevät myöskin toverit, kun he eivät ainoastaan kritikoi, vaan myöskin kirjoittavat päätöslauselmiin vastaavia pykäliä siitä, kuinka on järjestettävä työ bolshevismin valtaamiseksi, suoritettava puolueen jäsenten poliittista kasvattamista. Mutta toistaiseksi valitettavasti asiat ovat rajoittuneet pääasiallisesti ainoastaan kritiikkiin ja muutamiin yleisiin toivomuksiin. Kuitenkin perustehtävänä nykyään on se, että järjestetään käytännöllisesti tämä poliittinen kasvatustyö ja sitä ohjataan todellisesti, bolshevistisesti.

Kas näin eivät ole vielä suhtautuneet tähän puoluejärjestömme, kuten sitä Keskuskomitea vaatii.

Tässä suhteessa minun on vedottava Keskuskomitean esimerkkiin. Kun paljastettiin tuholaisuutta, vakoilua, trotskilaista diversiotyötä, niin Keskuskomitea ei rajoittunut ainoastaan kaikkien näiden tekojen käsittelemiseen. Ei! Te tiedätte, toverit, että Keskuskomitea laati päätöksissään käytännölliset toimenpiteet siihen nähden, miten, millä tavalla tehdään tämä spioni- ja diversiotyö vaarattomaksi, millä tavalla turvataan järjestömme spionien ja diversanttien tunkeutumiselta.

Kun Keskuskomitea asetti kysymyksen johtavien puoluekaaderien valmentamisesta, puolueen johtavien työntekijöiden poliittisesta kasvattamisesta, niin se ei rajoittunut ainoastaan päätöslauselman tekemiseen tästä kysymyksestä, yleiseen päätökseen, että on vallattava bolshevismi, että on järjestettävä kursseja.

Ei, toverit, kirjaimellisesti seuraavana päivänä KK:n pleenumin jälkeen KK:n apparaatti suunnattiin Politbyron ja toveri Stalinin antamien tehtävien mukaisesti muokkaamaan käytännöllisesti kaikkia näitä kysymyksiä, jotka koskevat puolueaktiivin johtavien kaaderien, perusjärjestöjen sihteerien, rajonikomiteoiden, kaupunkikomiteoiden jne. sihteerien valmennusta.

Viime kuukausien kuluessa on tehty työtä näiden kurssien järjestämiseksi, on määritelty niiden verkosto, valitaan opettajia, valitaan kurssien johtajia.

Te tiedätte, että Keskuskomitean päätöksestä tehtävät näillä kursseilla määriteltiin neljäksi kuukaudeksi. Senjälkeen kun Politbyro käsitteli yksityiskohtaisesti näitä kysymyksiä, päätettiin, että tämä aika on vähänlainen ja että perusjärjestöjen sihteereille täytyy antaa aikaa opiskella enemmän, 6 kuukautta, mahdollisesti vielä enemmänkin.

NKP(b):n KK on vahvistanut myöskin näiden kurssien opiskeluplaanin. Aluksi edellytettiin, että perusjärjestöjen sihteerien kursseilla tullaan opiskelemaan myöskin sellaisia aineita, kuin kommunistisen puolueen historia, sellaisia aineita kuin maantiede, Konstitutsio, puoluerakennustyö. Kun näitä kysymyksiä käsiteltiin KK:ssa, niin toveri Stalin sanoi: — Kuinka sitten tullaan tutkimaan puolueemme historiaa, tuntematta SSSR:n historiaa, sillä jos sihteerit tulevat tutkimaan puolueen historiaa ilman SSSR:n historiaa, niin se — voi muuttua skolastiikaksi ja määritelmien ulkoaoppimiseksi. Puolueen historiaa on mahdoton tutkia, ellei tiedä, mitä vastaavana kautena tapahtui maassa, minkälaisia tapahtumia oli, minkälainen oli sisäinen ja kansainvälinen tilanne ja miten puolueemme toimi tässä tilanteessa.

Sentähden ensimmäisenä aineena "Puoluekursseilla" on SSSR:n historia, sitten seuraa NKP(b):n historia, sitten poliittisen taloustieteen lyhyt kurssi, sitten maantiede, puoluerakennustyö, SSSR:n Konstitutsio. Vihdoin perusjärjestöjen sihteerien täytyy tietää, kuinka on taisteltava ulkomaista vakoilua ja diversiota vastaan.

Me elämme kapitalistisen ympäröinnin tilanteessa. Vihollinen tunkeutuu johtaviin elimiimmekin, tunkeutuu myöskin alempiin järjestöihimme. Ja meidän kaikkien puoluetyöntekijöidemme ylhäältä alas asti on oltava aseistettuja taisteluun vihollista vastaan. Meidän on tiedettävä, millä metoodeilla tämä vihollinen tunkeutuu, ja meidän on tiedettävä ne tiet ja keinot, joiden avulla voimme turvata itsemme näiltä vihollisilta, tehdä ne vaarattomiksi, voimme likvidoida niiden myyräntyö.

Edelleen on noussut kysymys siitä, millä tavalla peruspuoluejärjestöjen sihteerit tulevat opiskelemaan. Tässä KK on ottanut kiinteästi sen kannan, että opiskelun on tapahduttava oppikirjan pohjalla, jotta kaikki kurssit tapahtuisivat systemaattisesti.

Ja useita tovereita on vapautettu laatimaan näitä oppikirjoja puoluekursseja varten.

Kas, toverit, millä tavalla KK asettaa nämä kysymykset käytännöllisesti. Ja kas mitä meiltä nykyään puuttuu alemmissa puoluejärjestöissämme — kysymyksen käytännöllistä konkreettista asettamista. Me puhumme, toverit, bolshevismin valtaamisen tehtävästä, siitä, että propagandalla ja agitatsiolla on suuri merkitys, mutta kuitenkin meillä on näihin asti ollut havaittavissa useissa järjestöissä halveksuvaa suhtautumista propagandaan.

Esitän tässä teille ainoastaan yhden tosiasian. Ottakaamme Moskovan laitokset: kuka meillä on propagandisti, kuka meillä suorittaa puolueen jäsenten poliittista kasvatustyötä? Suorittaako sitä puolueaktiivi? Ei, toverit. Kas tässä tietoja Moskovan Stalinin rajonista: 316 propagandistista 152 henkilöä on — insinöörejä ja teknikkoja. Sitten seuraavat opiskelijat, opettajat, mutta puolueaktiivista, puoluetyöntekijöistä on kaikkiaan propagandisteina 26 toveria. Tämä — 316:sta. Jos ottaisitte eri laitoksia, niin siellä osottautuu, että 62—67 prosenttia propagandisteista on insinööri-teknillisiä työntekijöitä. Mistä on kysymys? Minkätähden meillä on muodostunut sellainen tilanne, että ne kaaderit, joiden pitäisi ensisijassa tehdä työtä tuotannossa, suorittavat puoluetyötä, poliittista kasvatustyötä, mutta puoluetyöntekijämme, joiden päätehtävänä on työskentely poliittisen kasvatuksen alalla, eivät suorita tätä työtä, vaan puuhailevat organisatoorisissa kysymyksissä ja tuotannollisissa kysymyksissä?

Jos puhutaan siitä, keneltä on kyseltävä, kenen on vastattava työstä poliittisen kasvatuksen alalla, niin ennenkaikkea siitä on vastattava puolueaktiivin. Ja tässä ei ole kysymys siitä, niinkuin muutamat puhuvat, että ei ole aikaa, kuormitusta on paljon. Kysymys on siitä, että löydetään sijaa ja aikaa tähän mitä tärkeimpään poliittiseen työhön.

Keskuskomitean päätöksiä tästä kysymyksestä on ollut riittävästi. Puolueen Keskuskomitea on usein osoittanut, että rajonikomiteoiden byrojen on vahvistettava propagandistit. Mutta ottakaammepa Moskovan kaupunki. Moskovan ikäänkuin pitäisi olla esimerkkinä muille. Mutta Krasnaja Presnan rajonissa rajonikomitea on vahvistanut ainoastaan puolet propagandisteista, ja muita ei ole vahvistettu. Näin ollen Moskovan komitea sallii tähän mitä tärkeimpään työhön henkilöitä, joista ei tiedetä, kuka heidät on kutsunut, ja joiden tehtäväksi on annettu vastuunalainen poliittinen kasvatustyö. Pitäisiköhän sanoa Moskovan rajonikomiteoille ja kaupunkikomitealle, että Keskuskomitean apparaatti itse ryhtyy suorittamaan propagandistien valitsemista ja tulee vahvistamaan Moskovassa olevat propagandistit. Tämä ei kelpaa minnekään.

Puolueen Keskuskomitea on sanonut ohjeissaan, että rajonikomiteoiden sihteerien on ohjattava agitaattoreita ja propagandisteja, että rajonikomiteoiden sihteerien on tunnettava heidät. Mutta Frunzen rajonikomiteassa, missä työskentelee tov. Fedosejev, joka itse joskus on Moskovan komiteassa johtanut kulttuuri- ja propagandaosastoa, nyt tov. Fedosejev ei ole puoleentoista vuoteen löytänyt aikaa puhua propagandistien kanssa, ei ole joutanut kutsumaan koolle heitä ja puhumaan siitä, miten heidän on suoritettava työtään.

Puolueen Keskuskomitea on antanut ohjeet, että laitoksissa olevien puoluekomiteoiden sihteerit ohjaisivat agitaattoreita. Mutta mitä tapahtuu Moskovan laitoksissa? Täällä istuu puoluekomiteoiden sihteereitä, kysykää heiltä monetko heistä kutsuvat koolle agitaattorit ja instrukteeraavat heitä. Minun täytyy sanoa, että enemmistö puoluekomiteoiden sihteereistä ei tee tätä.

Mutta kuka sitten hoitaa näitä asioita? Puoluekabinettien johtajat. Ja niinpä heille on kokonaan uskottu poliittinen instrukteeraus, propagandistien ja agitaattorien ohjaus ja osittain propagandistien valintakin.

Samalla Korkeimman Sovetin vaalit meillä eivät ole vuorien takana. Kuinka luulette voivanne valmistautua Korkeimman Sovetin vaaleihin, agitatsioaparaatin ollessa tässä tilassa? Monet eivät ajattele tätä, ja monet luulevat, että se käy itsestään, ehdokkaat on asetettu, äänestetään, ja kaikki käy hyvin.

Tämä, toverit, on pötyä.

Nämä toverit, jotka näin luulevat, joutuvat siitä tilille, tällaiset surkeat johtohenkilöt kohtaavat epäilemättä useita epämiellyttäviä yllätyksiä. Heidän ohitsensa voivat kulkea kirkolliset, trotskilaiset ym. viekkaat ketut.

Kun puhumme siitä, miten meidän on toimittava puoluepropagandan ja -agitatsion alalla, niin kysymys ei ole siitä, että meidän on kirjoitettava sangen laajoja plaaneja. Ei! Rajonikomiteoiden on ennenkaikkea tarkalleen täytettävä puolueen Keskuskomitean ohjeet tämän työn johtamisesta ja järjestämisestä. Täytyy saada aikaan sellainen tilanne, että puolueen rajonikomiteoiden sihteerit kiinnostuvat tähän asiaan, että he tietävät, kuinka agitatsiota ja propagandaa tehdään heidän rajonissaan. Täytyy olla niin, että he itse valitsevat ja vahvistavat propagandistien ja agitaattorien kaaderit.

Erikoisesti on merkittävä, että puoluekomiteat eivät toistaiseksi vielä ole ryhtyneet nostamaan parhaita henkilöitä propagandaelimiin, kuten Keskuskomitea on osoittanut.

Puoluekomiteoiden ja rajonikomiteoiden sihteerien, puoluepropagandaosastojen johtajien on tiedettävä, mitä tehdään puoluepiireissä.

Propagandistit ovat piirissä aivan kontrolloimatta. Ettehän tiedä, toverit, että he siellä propageeraavat — NKP(b):n historiaa, puolueen historiaa. Ettehän tiedä, kuinka he esittävät siellä puolueemme historiaa. Ettehän tiedä — vaikka he ehkä sen asemesta, että opettaisivat historiaa puolueen taistelusta vihollisia vastaan, useissa tapauksissa se olisikin agitatsiota ja salaista propagandaa näiden vihollisten puolesta.

Niinpä siis kysymys on näistä propagandan johtamisen alkeellisista ehdoista, siitä, että puolueen johtohenkilöt tuntisivat asioiden ytimen, tietäisivät, mitä tehdään puoluepiireissä ja puoluekouluissa. Täytyy olla kiinnostunut siihen, mitä piireissä tehdään — opiskellaanko historiaa tai puuhaillaanko muissa kysymyksissä. Onko alkeellinen opiskeluplaani ja vihdoin, miten ne, nämä piirit, päättävät työnsä. Niitähän ei oteta vastaan, ei tarkasteta, mitä kommunisti on siellä saanut, onko puolueen jäsen kasvanut opiskelun tuloksena vai ei ole.

Viime aikoina, toverit, on tehty työtä puolueemme puhdistamiseksi kokonaisesta joukosta heittiöitä, spioneja, trotskilaisia ja oikeistolaispettureita, jotka ovat tunkeutuneet riveihimme.

Tällä työllä on suuri merkitys. Tällaisia vihollisia vastaan puolueemme on taistellut aikaisemminkin. Te tiedätte, että jo ennen vallankumousta tsaristinen hallitus taisteli puoluettamme vastaan ei vain poliisin keinoilla, sotaväen, oikeuslaitoksen ja vankiloiden avulla. Ei. Se silloinkin taisteli revolutsiota vastaan, kommunistista taistelupuoluettamme vastaan vakoilumetodeilla, lähettäen riveihimme vihollisia, pettureita, joita se käytti hyväkseen. Silloinkin puolueemme täytyi aina olla varuillaan näitä vihollisia vastaan, paljastaa niitä, likvidoida niitä.

Nyt ovat asiat vakavammin. Sosialismi on voittanut yhdessä kuudesosassa maapalloa. Me olemme kasvaneet valtavaksi vallankumoukselliseksi voimaksi, joka horjuttaa kapitalismin pohjaperustuksia koko maailmassa, ja on aivan luonnollista, että näissä olosuhteissa meille vihamieliset luokat, kapitalistit, niiden apurit, käyttävät erikoisen kokeiltuja, teräviä taistelumetodeja, suorittavat tätä taistelua paljon laajemmassa mittakaavassa eivät kursaile keinoja, käyttävät tässä hyväkseen suuria kokemuksiaan, koko asevarastoa, käyttävät hyväkseen sellaisia harjaantuneita pettureita kuin trotskilais-zinovjevilaisia ja oikeistolaisia bandiitteja. Monet teistä ovat tämän unohtaneet. Me olemme olleet liian hyväsydämisiä saavutustemme johdosta. Näitä vihollisia on ollut taloudessa, hallinnollisissa ja puolue-elimissä, niitä on ollut propagandarintamalla. Meidän tehtävänämme nyt on suorittaa kaikella päättäväisyydellä, kaikella säälimättömyydellä tätä vihollisten paljastamista, puolueemme puhdistamista.

Meidän puolueemme onkin aina ollut voimakas siitä ja sentähden voittanut, että se on aina säälimättömästi ja aina leppymättömästi, ilman horjumisia katkaissut selkärangan jokaiselta, joka uskaltaa nousta kommunismia vastaan, puoluettamme vastaan **(suosionosoituksia)**. Niinkuin aina olemme menetelleet, kuten Lenin opetti meitä, kuten opettaa Stalin, siten me toverit, tulemme menettelemään edelleenkin. Ja tästä me tulemme vain lujemmiksi, tästä vain lisääntyvät voimamme ja tulee lähemmäksi voittomme kansainvälisessä mittakaavassa. **(Suosionosoituksia.)**

Moskova — Pohjoisenmeritien päähallinto JANSONILLE, BERGAVINOVILLE

Rudolfin saari, 8 kesäkuuta. (radio). Sää parani. Annettiin ilmoitus majakan vyöhykkeestä Aleksejevin olinpaikkaan. Kello 18.35 Kruze kohosi jäältä, joka oli ajelehtinut pohjoiseen päin 85 asteelle 15 minuutille leveyttä. Kello 19.15 hän lensi Aleksejevin yläpuolella. Samanaikaisesti valmistautui Golovin ja hän lensi kello 19.20 Aleksejevin luokse. Golovinin ja Kruzen lentokoneet kohtasivat toisensa ilmassa. Kello 20.40 Kruze laskeutui Rudolfin saarelle, ja kello 20.40 Golovin laskeutui Aleksejevin jäälautalle. Hän luovuttaa Aleksejeville benziiniä. Kaikki on hyvin.

Schmidt.

Pohjolan operatsio päättynyt

MOSKOVA, POHJOISENMERITIEN PÄÄHALLINTO, TASS, "PRAVDA", "IZVESTIJA"

Rudolfin saari, 9 kesäkuuta, kello 2.10 (radio). Yöllä kello 0,45 Rudolfin saarelle palasi Golovin, joka täytti loistavasti tehtävän Aleksejevin varustamisessa polttoaineella.

Pantuaan moottorit käyntiin ja lähdettyään lentoon jäältä Aleksejev laskeutui Rudolfin saaren lentokentälle kello 2.10.

Kaikki lentokoneet ovat baasalla. Pohjolan operatsio on päättynyt.

O. J. Schmidt.

Pohjoisnavalla satanut vettä

Päivällä kesäkuun 9 p. napa-asema "Pohjoisnapa" oli 88 asteella 54 minuutilla leveyttä ja 15 asteella läntistä pituutta.

Aamulla navan piirissä oli sumuista. Vihmoi hieno sade. Lämpömittari osoitti 2 astetta nollan alapuolella. Näkyväisyys huono. Tuulen voima 3 ballia. Puolipäivän aikana "Pohjoisnavan" aseman jäälautta peittyi sumuun. Satoi lunta.

Meteorologisessa tiedoituksessa, jonka ajelehtivalla jäälautalla olevat talvehtijat antoivat 19, ilmoitettiin, että näkyväisyys navalla parani, näkyy 10 kilometriä. Lämpömäärä laski miinus 5 asteeseen.

Rudolfin saarella taivas oli eilen kauttaaltaan pilvien peitossa, jotka olivat korkeintaan 300 metrin korkeudella. Näkyväisyys 50 kilometriä. Tuulen voima 3 ballia.

Rudolfin saarella lämpömäärä oli 9 kesäkuuta 3—5 astetta alle nollan.

Moskovan-Volgan kanava. Kuvassa: laivoja Moskovajoen Himkahin asemalaiturin luona. (Sojuzfoto)

Kolmannen viisivuotisplaanin kysymyksien käsittely

SUUREN PUUKEMIATUOTANNON PUOLESTA KARJALASSA

Puukemiateollisuuden puuttumista Karjalassa, tasavallassa, jonka pinta-ala on 60 prosenttia metsän peitossa, ei voi katsoa normaaliseksi.

Karjalassa on suuri määrä pikkupuita, kuivettuneita puita ja honkia, joita voidaan käyttää puukemiateollisuudessa.

Sitäpaitsi, metsäpalstoilla olevat jätteet ja sahauksesta muodostuvat jätteet myöskin ovat erinomaista raaka-ainetta puukemiateollisuudelle.

Karjalassa on palokankaita, joissa lasketaan olevan puutavaraa 4—5 miljoonaa festmetriä. Järvien ja Valkeanmeren rannoilla lojuu paljon "hukkunutta" puutavaraa, jota ei käytetä 10 prosenttiakaan. Kaikki nämä ovat kelpaavia puukemialle.

Meillä on olemassa voimakas energeettinen baasi ja laajat mahdollisuudet puukemiateollisuuden kombineeraamiseksi puutavaran sahauksen ja selluloosapaperiteollisuuden kanssa.

Karjalassa jo pitkän aikaa sitten on asetettu kysymys mahtavan puukemiatuotannon kehittämisestä. Jo v. 1929, ensimmäisen viisivuotisen alussa, Karjalan Sovnarkom teki päätöksen useiden kanfooli-tärpätti- ja kanfooli-ekstraktsiotehtaiden rakentamisesta. Toisen viisivuotisen plaanin laadinnan yhteydessä kysymys puukemiasta herätettiin uudelleen. Suunniteltiin rakennettavaksi kanfooli-saippuatehtaita Aunukseen, Kontupohjaan, tärpättitehdas ja ekstraktsio-kanfoolitehdas Kemiin, etylispriitehtaita Sorokkaan, Kemiin ja Puutosiin.

Mutta kuitenkaan ei yhtään näistä tuotantolaitoksista rakennettu. Ja se tapahtui pääasiassa siksi, että Karjalan järjestöt eivät ryhtyneet realisiin toimenpiteisiin näiden tuotantolaitosten rakentamisen välttämättömyyden perustelemiseksi, eivät pyrkineet realisoimaan päätöksiä. Meidän järjestöillemme on ominaista puukemian pelko. V. 1934 Metsäteollisuuden kk ehdotti alettavaksi kanfooli-saippuatehtaan rakentamisen Kontupohjaan, liitti Karjalan niiden aluepiirien ja alueiden luetteloon, joissa on ryhdyttävä hydrolyysitehtaan rakentamiseen. Kului yli 2 vuotta, mutta ei yhtään tehdasta ole vielä rakenteilla. Tämä tapahtui siksi, että Karelles ja Kareldrev eivät tahdo kuormittaa itseään liikanaisilla huolilla.

Kanfooli-saippuan tuotannon organisoimiseksi Kontupohjaan vaadittiin valmistettavaksi ainoastaan 20.000 kuutiometriä tervaskantoja. Tämä työ ei ole suuri. Mutta Karellesissa sanottiin, että tervaskantojen valmistusta he eivät voimistuta, koska siihen vaaditaan lisää työvoimaa ja sitä ei ole. Yksistään siksi, että Kontupohjan kombinaatin johtajat eivät tahtoneet aherrella tällaisen "pikkuasian" kanssa, kuin on kombinaatin systeemissä kanfooli-saippuatehtaan muodostaminen, on rakennustyöt siirretty, vaikka siihen on myönnetty varat. Ja kanfooli-saippuatehtaan muodostamisesta kombinaatin systeemiin on kombinaatti kiinnostettu, koska se tekisi mahdolliseksi huomattavasti parantaa Kontupohjan paperitehtaan valmistaman paperin laatua.

Samanlainen sallimaton historia tapahtui myös hydrolyysitehtaan kanssa. Niinkauan kun oli keskusteluja sahausjätteiden käytön tarkoituksenmukaisuudesta hydrolyysin avulla, ei ollut vastusteluja, mutta kun Hyprohydrolys käytännöllisesti ryhtyi hydrolyysitehtaan projekteeraamiseen Karjalassa, niin heti "syntyi" mitä odottamattomimpia ja ihmeellisimpiä vastuksia. Yhdessä tapauksessa ei muka löytynyt pinta-alaa tehtaalle (Kemissä), toisessa tapauksessa pinta-ala oli (Sorokassa), mutta tehdas antoi jäteaineiden sellaisen balanssin, että alkoi syntyä epäilyjä, riittääkö raaka-ainetta ja energiaa projekteerattavaa tuotantolaitosta varten. Ja Karjalassa hydrolyysitehdasta, joka olisi tullut rakentaa jo v. 1935, ei ole vieläkään.

Paikallisten metsien hallinto päätti rakentaa puukemiakombinaatin Äänisentakaiseen rajoniin. Tämän tuotantolaitoksen projekteeraamiseen kuuluviin menoihin on kulutettu kymmeniä tuhansia ruplia ja siihen päätetty koko asia. V. 1937 ei tästä rakennuksesta ole enää puhuttu mitään. Tällaiset rakennustyörepeämät syntyvät sen takia, että suhtaudutaan muodollisesti, näperrellen kysymykseen, järjestöjemme johtajilta puuttuu metsäteollisuuden kehityksen oikeita perspektiivejä.

On tehtävä loppu lukemattomista ja tuloksia tuottamattomista keskusteluista puutavarajäteaineiden hyväksikäytön välttämättömyydestä ja alettava konkreettisesti työskennellä tämän mitä tärkeimmän probleemin ratkaisemiseksi.

Nyt laaditaan kolmatta viisivuotisplaania. On välttämätön ottaa huomioon sitä laadittaessa kaikki puukemian kehittämiselle meillä olevat suuret mahdollisuudet.

Me voimme järjestää kanfoolisaippuan ja rehusokerin tuotannon. Taloudelliselta ja teknilliseltä puolelta nämä tuotantoalat Karjalassa voidaan perustella ilman erikoisia vaikeuksia. Rehusokerin tuotannon organisoinnin puutavarajäteaineista voi järjestää melkein jokaisella sahalla Karjalassa. Tästä tuotantoalasta tulee olla kiinnostettuja ei ainoastaan Karjalan metsätrustien, vaan myös monien muiden järjestöjen, sillä rehusokerin tuotanto auttaa ratkaisemaan Karjalalle mitä tärkeintä rehuprobleemia, mikä on erittäin tärkeä karjatalouden kehitykselle.

Karjalan ei tule kieltäytyä sellaisten tuotantolaitosten rakentamisesta, kuin ovat ekstraktsiokanfoolitehtaat, jotka on välttämätön kombineerata sulfaatti-selluloosan tuotannon kanssa. On rakennettava etylispriitehtaita, kombineeraten ne puutavaran sahauksen kanssa.

On välttämätön tehdä loppu meillä lujasti juurtuneesta väärästä käsityksestä, että muka Karjalan on säilytettävä oleva metsäteollisuuden profiili, spesialisoituen pääasiallisesti puutavaran sahauksen alalla. Eksporteerata voi ei ainoastaan sahatavaraa. Puukemiateollisuuden tuotteiden eksportti on yhtä edullinen kuin sahatavarain eksportti. Sitäpaitsi on otettava huomioon, että puukemiateollisuuden tuotantolaitokset antavat kallisarvoisempaa tuotetta kapitaalirakennustöiden kulunkien ollessa samanlaisia. Niinpä esim. uusi 8-raaminen saha Kemissä, rakennuskulujen ollessa 12,5 miljonaa ruplaa, tulee antamaan vuodessa 254.000 kuutiometriä sahatavaraa 6,4 miljonan ruplan arvosta (v. 1926—27 hinnoissa), mutta hydrolyysitehdas, jonka kapitaalirakennustyökulut ovat 13 miljonaa ruplaa, antaa tuotteita 8,8 miljonan ruplan arvosta. Sahan työskentelyä varten vaaditaan 500.000 festmetriä tukkeja, mikä on yhteydessä suurien kulunkien kanssa raaka-ainetrustissa, mutta hydrolyysitehdas tulee työskentelemään sahatavarain jäteaineilla, jotka eivät maksa mitään.

Puukemiateollisuudessa työskentelevä yksi työläinen antaa keskimäärin 2—3 kertaa enemmän tuotteita arvossa ilmaistuna, kuin puunjalostusteollisuudessa työskentelevä yksi työläinen.

Nyt, jolloin vedensuojelusvyöhykkeen muodostamisen yhteydessä Karjalan metsätöiden määrä tulee huomattavasti kohoamaan, ei voida suostua siihen, että miljonat festmetrit jäteainetta, mikä sinänsä on hyvää puukemiaraaka-ainetta, joutuu hyödyttömänä poltettavaksi metsäpalstoja puhdistettaessa tai sahojen puutavarapirssoja puhdistettaessa.

Voitaisiin esittää vielä monta perustelua, jotka puhuvat voimakkaan, suuren puukemiatuotannon perustamisen välttämättömyydestä Karjalassa.

On aivan selvää, että kansantalouden kehittämisen kolmannessa viisivuotisplaanissa puukemiateollisuuden tulee ottaa sille kuuluva paikkansa.

I. V. Pervozvanskij.

Miten on rekonstruoitava Sorokan sahat

Kareldrev-trustin pääinsinööri tov. Sapozhnikov kirjoituksessaan, joka on julkaistu "Punaisessa Karjalassa" N:o 117 kirjoittaa, että kolmannen viisivuotisen aikana Karjalan puunjalostusteollisuuden tuotanto huomattavasti kasvaa. Nykyään työskentelevät sahat v. 1942 tulevat tuottamaan 60,8 prosenttia enemmän kuin kuluvana vuonna. Tämä on oikea katsantokanta meidän puunjalostusteollisuutemme kasvusta.

Mutta kuitenkaan ei saa hyväksyä tov. Sapozhnikovin mielipidettä siitä, että sahat eivät tarvitse huomattavia pääomasijoituksia. On hyvin todennäköistä, että alentaen sisäisten seisokkien määrää, kohottaen työntuottavaisuutta, suurentaen hyödyllisen puutavaran tuotantoprosenttia, me voimme päästä suuriin saavutuksiin meidän sahojemme työn parantamisen asiassa. Olisi väärin perustaa puunjalostusteollisuuden kolmas viisivuotisplaani yksinomaan reserveihin.

Kannattaen tov. Sapozhnikovin ehdotusta hydrolyysitehtaan rakentamisesta Sorokkaan ja haararadan rakentamista tehtaan alueelle, minä katson, että tähän kuitenkaan ei saa rajoittua. Sorokan sahat on kolmannen viisivuotisen aikana rekonstruoitava ja laajennettava paljoa suuremmassa mitassa kuin mitä tov. Sapozhnikov edellyttää.

Sorokan sahat kärsivät sähköenergian puutteesta. Saha "Proletarij" työskentelee nykyään enemmän tai vähemmän normaalisesti sen vuoksi, että toinen saha, "Krasnaja Zvezda", ei käytä kaikkea sähköenergiaansa. Puutavaran jalostaminen, laatikkotuotannon laajentaminen ja muiden pienten tuotteiden valmistaminen vaativat uusien työkoneiden käytäntöönottamista. On itsestään selvää, että sähköenergiaa tätä varten ei riitä. Sentähden herää kysymys tehtaiden sähköaseman laajentamisesta, kolmentuhannen kilowatin turbiinin asettamisesta siihen.

Kolmannen viisivuotisplaanin ensimmäisinä vuosina on välttämätöntä suorittaa molempien Sorokan sahojen luona rantojen syventäminen, rekonstruoida saha "Krasnaja Zvezda" ja laajentaa puutavarapirssaa. Rannikko, joka on nykyään käytännössä ei ole riittävän syvä. Tämän tähden täytyi sahan viime vuonna työskennellä ainoastaan kahdessa vuorossa. Sahan rannikkoalue, jossa otetaan vastaan uitettu puutavara, on mataloitunut, ja tämä voimakkaasti vaikeuttaa sahan työtä.

On välttämätöntä myöskin saada järjestetyksi sahatun puutavaran kuljetus erikoisesti talven aikana. Nykyään olevat lesovoosit kesällä turvaavat sahatun puutavaran keskeytymättömän kuljetuksen. Mutta talvella lesovoosit tulevat ikäänkuin avuttomiksi. Lumi vaikeuttaa niiden työskentelyä ja ketjujen asettaminen lesovoosin pyöriin antaa hyvin vähän hyötyä. Meidän on välttämätön asettaa kysymys lesovoosin rekonstruoimista siten, että me kolmannen viisivuotisen aikana saisimme ei pyörillä olevan, vaan ketjulesovoosin. Tällainen lesovoosin uudistaminen ei aseta teknillisiä vaikeuksia: tulee vain aikanaan asettaa tämä kysymys vastaavien elinten eteen.

Sorokan sahojen kolmannen viisivuotisen laatimisen yhteydessä on välttämätöntä sisällyttää siihen asuntopinta-alan suurentaminen 12 tuhannella neliömetrillä. Tietystikin tulee meidän kolmannen viisivuotisen aikana rakentaa hyviä, kulttuurisia asuntoja. Näitä vaatimuksia vastaavat rakennettaviksi suunnitellut kolme kivitaloa, joissa tulee olemaan vesijohto, viemäriverkosto ja muut mukavuudet.

Kaikki nämä työt, samoin kuin myöskin garazhin ja valuosaston rakentaminenkin Sorokan sahoilla tulee suorittaa kolmannen viisivuotisen ensimmäisinä vuosina.

Sorokan sahojen teknillinen johtaja **Darenskij.**

Kolhoosien sähköistämisestä

Karjalan ASSR:ssä on paljon sellaisia kolhooseja, jotka ovat kaukana rakennetuista tai rakennettavista sähköasemista. Tällaisten kolhoosien ja asutuspaikkojen (metsätyöläiskylien) sähköistäminen on hyvin vaikeaa, ja vaatii paljon varoja, koska monet kolhoosit sijaitsevat saarilla tai tiheiden metsien keskellä ja sähköenergian saanti suurilta sähköasemilta on mahdotonta.

Melkein kaikissa kolhooseissa voidaan rakentaa pieniä vesivoima-asemia lähelläoleville joille. Saarilla sijaitsevat kolhoosit voivat rakentaa tuulen voimalla toimivia sähköasemia. Sitäpaitsi monilla kolhooseilla on sisäpolttomoottoreja, joita voi käyttää silloin, kun ei tuule. Tällaisten asemien rakentaminen ei vaadi paljon varoja, koska kolhosnikat itse voivat rakentaa rakennuksen ja laittaa vesi- ja tuulivoimakoneet. Kysymys on ainoastaan dynamoista ja muista laitteista, joita asemat tarvitsevat.

Kolmannessa viisivuotisplaanissa on huomioitava voimakkuudeltaan erilaisten dynamoiden ja muiden tällaisten pienten asemien tarvitseman kaluston valmistaminen. Monilla kolhooseillamme on jo mahdollisuus ostaa näitä sähkökoneita itselleen. Täten saamme mahdollisuuden valaista Iljitsin lampulla suuren Sovettiliittomme kaikkein kaukaisimmatkin kolkat ja suorittaa monet työt sähkövoimalla.

Narkomzemin on asetuttava tämän asian johtoon. Esimerkkinä tällaisista vesiasemista voidaan pitää Matkatshin lepokodin sähköasemaa.

P. Jeremejev.

Karellesin plaaneista ja polttopuista

Karellestrustin tietojen mukaan kuluvan vuoden metsätyöohjelmassa on tukkien ominaispaino 59,9 prosenttia. Kolmannen viisivuotisen loppuun mennessä, v. 1942, tukkien ominaispaino metsätyöohjelmassa laskee 44,9 prosenttiin. Samaan aikaan pienen puutavaran ja balanssin määrä kasvaa 4 prosentilla ja polttopuiden määrä 11 prosentilla.

Näin suunnittelee Karelles kolmannen viisivuotisen metsätöiden puutavaralajeja. Tähän suunnitteluun ei voida suostua, sillä ei ole mitään perusteita vakuuttaa, että 5,3 miljoonaa festmetriä puutavaraa, jota Karellesissa nimitetään polttopuutavaraksi, on todella polttopuita, jotka vastaavat yleisliittolaista standarttia N:o 6671. Ja nimenomaan tällaisen määrän polttopuita Karelles suunnittelee valmistettavan vuonna 1942. Katsokaamme, miten vastaavat todellisuutta nämä laskelmat.

Karellesin tietojen mukaan vv. 1941—1942 metsäpalstalta saadaan 54,7 prosenttia polttopuita ja pientä puutavaraa (niistä 35,3 prosenttia polttopuita ja pientä puutavaraa 19,4 prosenttia). Nämä keskimääräiset numerot jyrkästi eroavat eri lespromhooseihin nähden. Niinpä esim. polttopuiden ja pienen puutavaran jaottelu eri lespromhooseittain (prosenteissa metsätyöplaaniin verraten) on seuraava:

Lespromhoosit	Polttopuita	Pientä puutavaraa	Yhteensä
Kiestingin ja Kantalahden	47,9	19,7	67,6
Kemin	40,1	26,6	66,7
Tshupan	45,5	24,8	70,3
Kalevalan	37,7	16,2	53,9
Rukajärven	34,9	16,2	51,1
Tunkuan	26,0	33,9	59,9
Sorokan	36,0	16,9	52,9

Jos uskomme näihin numeroihin, niin selviää, että Tunkuan lespromhoosin metsät eivät ole sitä lähellä olevien lespromhoosien metsien kaltaisia: niissä on pientä puutavaraa kahta kertaa enemmän kuin Kalevalan, Rukajärven ja Sorokan lespromhoosien metsissä. Ei voida suostua myöskään siihen, että Kantalahden ja Kiestingin lespromhoosien metsäpalstoilla on 47,9 prosenttia polttopuita.

On luultavaa, että puutavaralajien saannin määrittelyyn eri lespromhooseissa on suhtauduttu eri tavalla ja monissa tapauksissa väärin. Herää kysymys onko puutavara oikein jaoteltu tuohon tai toiseen lajiinsa? On paljon perusteluja ajatella, että puutavaralajien määrittelymetoodit ovat olleet vääriä, vanhettuneita. Niiden perustaksi on asetettu ennen v. 1930 suoritetun metsänjärjestelyn antamat tiedot, jolloin teknilliset ehdot tukkien valmistamiselle olivat korkeammat. Siksi on aivan luonnollista, että taksaattorit määrittelivät silloin liian suuren määrän kuivia puita ja siirsivät ne polttopuiden osalle ja koko työ metsäfondin luetteloimiseksi on sieltä asti perustunut noihin vanhettuneisiin materiaaleihin.

Mutta nyt on laadittu uusi standartti puumateriaaleille, mikä huomattavasti eroaa vanhasta standartista. Uusi standartti tekee mahdolliseksi käyttää kolmannen luokan tukkeina huomattavan määrän puutavaraa, joka aikaisemmin katsottiin polttopuuksi. Polttopuulajeihin voidaan katsoa vain pieni määrä puutavaraa. Jonkun määrän sahatavaraa voi saada myös kuivista puista. Niinpä esim. Kuibyshevin aluepiirissä laajoissa mitoissa on suoritettu kuivan puutavaran sahausta sahoilla. Tämä sahaus on osoittanut, että kuivista puista voi saada vissin määrän sahatavaraa. Kuivissa puissa ei ole muita vikoja kuin sinistymä, toukkien kaivamat aukot ja halkeamat ja kaikki tämä on standartissa sallittua. Ei siis ole minkäänlaisia perusteita määritellä polttopuuksi kaikkea kuivaa puutavaraa.

Kaikki nämä tiedot puhuvat siitä, että polttopuiden saanti kauttaaltaan hakatessa, kun ratsionalisesti suoritetaan katkonta, ei ylitä 15—20 prosenttia. Tehdäksemme lopun metsärikkauksiemme epäratsionalisesta käyttämisestä, saadaksemme jokaisesta puusta mitä suuremman määrän hyötypuutavaraa, on välttämätön järjestää kysymys puutavaralajien määrittelystä. Karelles tässä suhteessa elää eilisen päivän olosuhteiden ja vaatimuksien mukaan. Nyt ovat aivan toiset olosuhteet ja kolmannen viisivuotisen puutavaralajiplaanin laadinnassa on tämä välttämätön ottaa huomioon ja tehdä siitä käytännölliset johtopäätökset.

Insinööri **Andrijevskij.**

Stalinilainen Konstitutsio ja uskonnonvastaisen työn tehtävät

SSSR on ainoa maa maailmassa, jossa omantunnon vapaus on toteutettu ja taattu kaikille yhteiskuntakerroksille.

Vain täällä on suoritettu täydellinen ja todellinen kirkon eroittaminen valtiosta. SSSR:ssä ei ole ihmisen toiseen ihmiseen nähden harjoittamaa riistoa, ei ole yksityisomistusta tuotantovälineisiin. SSSR on suunnitelmallisen, sosialistisen talouden maa, täällä on ainaiseksi likvidoitu työttömyys. Sovettikansa ei tunne pelkoa huomiseen päivään nähden, sen tulevaisuus on sosialismin myrskyisen kasvun, kansan rikkauden ja kulttuurin kasvun takaama. Se rohkeasti, varmana ja tietoisesti katselee tulevaisuuteen. Sen elämä ei riipu kapitalismin sokeiden voimien leikistä, joiden pelko synnyttää uskonnollisen maailmankatsomuksen. Sovettikansan onnellinen ja vapaa elämä muokkaa sen vapaan tietoisuuden. Sille ei ole tarpeen lohduttaa itseään uskolla parempaan, haudantakaiseen elämään, sentähden, että se päivittäin ja tunnittain kokemuksestaan vakuuttautuu, että se menestyksellä rakentaa ihanaa elämää maan päällä ja tämän elämän sille antaa sosialismi.

Kollektivisoinnin ja industrialisoinnin voitot maassamme, sovettiväestön kulttuurin kasvu, tieteen kirkas kukoistus ja sen tunkeutuminen talouden kaikille aloille, agrotekniikan laaja sovelluttaminen, tieteellisten metoodien tunkeutuminen syvästi satoisuuden kohottamistehtäviin, kasvien ja eläinten hoito, maataloudellisten töiden mekanisointi — kaikki tämä murtaa uskonnon sellaisetkin tärkeät juuret kuin luonnon sokeiden voimien pelon.

Kolhosnikat yhä enemmän, yhä päättävämmin vakuuttautuvat esimerkiksi siitä, että ei sateiden rukoilemiset anna heille satoa, vaan uusimmalla tekniikalla, aseistetut kolhoosit, joissa on oikea työn järjestely ja täsmälleen noudatetaan kolhoosien stalinilaisia sääntöjä, takaavat korkeat sadot.

SSSR:ssä ei ole sorrettuja, ei sortajia, ei riistäjiä eikä riistettyjä. Sentähden ei sovettikansa eikä sen valtio tarvitse kirkon, eikä uskonnon palveluksia, joiden määränä on tukea riistojärjestelmää ja pettää ja huumata sorrettujen ja riistettyjen työtätekevien tietoisuutta. Omantunnon vapauden ja sitä turvaavan kirkon valtiosta eroittamisvaatimuksen esitti Lenin jo v. 1902 vallankumouksellisen sosialidemokratian ohjelmavaatimuksena. Artikkelissaan "Sosialismi ja uskonto" Lenin antoi tyhjentävän selvän ja täsmällisen selityksen siitä, mitä on omantunnon vapaus. Hän kirjoitti:

"Valtio älköön puuttuko uskontoon, uskonnolliset yhdyskunnat älkööt olko kytketyt valtiovaltaan. Jokaisella tulee olla täysi vapaus tunnustaa mitä uskontoa tahansa tai olla tunnustamatta minkäänlaista uskontoa, s.o. olla ateisti (jumalankieltäjä), jollainen tavallisesti jokainen sosialisti onkin. Kaikkinainen eroituksen tekeminen kansalaisten kesken heidän oikeuksiinsa nähden riippuen heidän uskonnollisista katsomuksistaan, älköön olko mitenkään sallittua. Kaikkinaiset maininnatkin kansalaisten siitä tai tästä uskontunnustuksesta, virallisissa asiakirjoissa on ehdottomasti hävitettävä. Ei saa olla minkäänlaisia maksuja valtiokirkolle, ei mitään valtion määrärahoja kirkollisille ja uskonnollisille yhdyskunnille, joiden on päästävä täysin vapaiksi ja valtiovallasta riippumattomiksi samanmielisten kansalaisten liitoiksi." [1])

Nämä Leninin esittämät vaatimukset toteutettiin jo Lokakuun sosialistisen vallankumouksen ensimmäisistä päivistä. 23 tammikuuta 1918 neuvostovalta julkaisee kirkon eroittamisesta valtiosta dekreetin, jossa julistetaan omantunnon vapaus. Tämän dekreetin 3 pykälä kuuluu:

"Kukin kansalainen voi saarnata mitä hyvänsä uskontoa tai olla saarnaamatta mitään; kaikki, minkä uskon hyvänsä saarnaamiseen tahi minkä hyvänsä uskon tunnustamattomuuteen liittyvät oikeuden rajoitukset, kumotaan".

Sosialistisen rakennustyön menestykset vuosi vuodelta lujittavat tätä Suuren proletaarisen vallankumouksen saavutusta. Stalinilainen Konstitutsio, johon on kirjattu perusteiltaan jo toteutetun sosialismin saavutukset, 124 pykälässä vahvistaa omantunnon vapauden:

"Omantunnon vapauden turvaamiseksi kansalaisille on kirkko SSTL:ssä eroitettu valtiosta ja koulu kirkosta. Uskonnollisten kulttien harjoittamisvapaus ja uskonnonvastaisen propagandan vapaus myönnetään kaikille kansalaisille".

Kuten kaikkikin Sovettiliiton kansalaisten oikeudet, omantunnon vapauden oikeutta Stalinilainen Konstitutsiomme ei vain julista: se on turvattu, taattu kirkon erottamisella valtiosta, se on riistämällä siltä valtion kaiken tuen, se on turvattu erottamalla kirkon koulusta, se on syrjäyttämällä sen turmiollisen vaikutuksen kasvavan polven kasvatukseen. Omantunnon vapaus takaa uskovaisille — uskonnollisten kulttien vapaan harjoittamisen, uskottomille — uskonnonvastaisen propagandan harjoittamisen, joka paljastaa jokaisen uskonnon vahingollisuuden, epätieteellisyyden ja vastavallankumouksellisuuden.

Porvarillisetkin hallitukset julistavat omantunnon vapautta, mutta kaikissa kapitaalin maissa omantunnon vapaus jää tyhjäksi lupaukseksi. Porvaristo on kiinteästi intreseerattu uskonnon lujittamisesta ja säilyttämisestä. Se ei voi tulla toimeen ilman kirkon palveluksia, ilman joukkojen uskonnolla huumaamista. Työtätekevien sortoon ja eksploatoimiseen kapitalistien luokan kiskomisen nimessä perustuva porvarillinen järjestelmä tarvitsee kirkkoa, joka itse on mitä suurin kapitalisti ja "uskossa ja totuudessa" palvelee porvarillista valtiota. Riistäjien intresseissä kirkko pyhittää kapitalistisen todellisuuden. Kapitalismin lait, kilpailun lain, työtätekevien kurjistumisen lain, kapitalismin vallitessa kiertämättömän työttömyyden, — kaiken tämän kirkko julistaa "jumalan säätämäksi". Porvariston vallan se pyhittää jumalan auktoriteetillä. Se vakuuttaa, että tämä valta on itsensä jumalan asettama. "Ei ole valtaa (tietysti riistovaltaa) — opettaa kirkko — paitsi jumalalta."

Porvarillisen valtion lait, jotka määräävät työtätekevät nälän ja kurjuuden tuskiin, esitetään jumalan nimessä.

Niinpä alkaakin fasistisen Itävallan konstitutsio: "Kaikkivaltiaan jumalan, kaiken oikeuden alkulähteen nimessä, Itävallan kansa saa kristilliselle saksalaiselle liittovaltiolleen tämän konstitutsion säätyperusteella".

Tässä on ellei sana niin helmi, jolla on hyvin epäilyttävä arvo tällaisella konstitutsiolla "onnellistutetulle" kansalle. "Säätyperusteilla" laillistettu omaisuuden eriarvoisuus; omantunnon vapauden laillistutettu kieltäminen: Itävallan kansa saa konstitutsion "**kristilliselle** valtiolleen". Tuollaista konstitutsiota voidaan tietysti julistaa vain "jumalan nimessä".

Tahi esimerkiksi Puolan konstitutsion toinen pykälä kuuluu: "hänelle lankeaa (tasavallan presidentille. — **toim.**) jumalan ja historian edessä vastuunalaisuus kansan kohtaloista". Minkäänlaista vastuunalaisuutta kansan edessä paani — Puolan hallitus ei tahdo tunnustaa, se kätkeytyy olemattoman jumalan selän taakse.

Kirkko ja uskonto ovat porvaristolle tarpeen pitääkseen herruutta käsissään, säilyttääkseen riistojärjestelmää, "viihdyttääkseen... kansanjoukkojen kuvitelmia legendoilla ja saduilla tuonpuoleisesta maailmasta", kuten kapitalisti Schneiderin sanoilla puhui P. Lafargue jo viimevuosisadan lopulla.

Kas siksi, sanoissa julistaessaan omantunnon vapautta, porvarillinen valtio kaikin keinoin tukee kirkkoa — eksploatatsion luotettavaa tukea. Minkälaisesta omantunnon vapaudesta voidaan puhua, kun valtio kirkon käytettäväksi jättää kansanjoukkojen taloudellisen ja moraalisen sorron mahtavia mahdollisuuksia. Sen käsien kautta käy kansalaisten koko persoonallinen elämä. Kirkko sekaantuu ja vaikuttaa yhteiskunnalliseen elämään. Kirkko pyhittää avioliitot ja syntymät. Ja porvarillisten maiden enemmistössä kirkollisen avion ulkopuolella syntyneet henkilöt katsotaan "laittomasti syntyneiksi". Heiltä rajoitetaan vieläpä niitäkin oikeus-pahaisia, joita on työtätekevillä kapitalistisissa maissa. Kirkon käsissä todellisuudessa on koko lasten ja nuorison koulukasvatus. Uskonnon opetus on pakollinen melkein kaikissa kouluissa. Kirkko siinä määrin yhteenkietoutuu kapitalistisen valtion kanssa, että Itävallan konstitutsiossa suoraan sanotaankin: "Valtion tehtävänä on — valvoa, että lapsia kasvatettaisiin uskonnollisessa hengessä".

Melkein kaikissa porvarillisissa maissa kouluja, sairaaloita, orpokoteja, valvontalaitoksia faktillisesti määrää kirkko.

Kaikissa kapitalistisissa maissa on valtiolla välitön tai välillinen yhteys uskonnollisiin propagandajärjestöihin. Kaikkialla on pääomalla välitön suhde kirkkoon. Useimmissa porvarillisissa maissa valtio ja kirkko on sidottu suoranaisilla sopimussuhteilla. Kirkko saa porvarilliselta valtiolta suunnattomia rahoja. Vieläpä sielläkin, missä se on muodollisesti eroitettu valtiosta (kuten Ranskassa, Yhdysvalloissa), kirkko nauttii kapitalistien mahtavaa tukea.

Sillä on hallussaan äärettömiä rikkauksia, maita, metsiä, kaikenlaisia liikeyrityksiä. Se on mitä suurin kapitalisti, jolla on käytettävänään kaikki henkiset ja taloudelliset keinot työtätekevien kaikkein petomaisimpaan eksploatatsioon.

Kaikkia näitä etuoikeuksia useimmissa kapitalistisissa maissa nauttii hallitseva kirkko. Yksissä maissa — oikeauskoinen, toisissa — katolilainen, kolmansissa — muhamettilainen, protestanttinen jne. Kaikki muut kirkot, paitsi hallitsevaa kussakin maassa, ovat vain siedettyjä. Ateismia taas melkein koko kapitalistisessa maailmassa vainotaan. Vainonalaiseksi joutuu materialistinen dialektiikka, ainoa oikea tiede. Yhdysvalloissa, tuossa maassa, jonka porvaristo kerskuu "demokraattisuudellaan", asetettiin syytettyjen penkille opettaja Scops vain sentähden, että hän ei oppilailleen selittänyt ihmisen alkuperää raamatun kaskujen, vaan Darwinin tieteellisen materialistisen teorian mukaan.

Sellaista on "omantunnon vapaus" kapitalismin maissa. Muunlaista se siellä ei voikaan olla.

Todellinen omantunnon vapaus on olemassa vain SSSR:ssä. Sovettivalta ei tarvitse uskontoa auktoriteettinsa tukemiseksi kansan edessä: se on olemassa kansan tahdosta. Sen ainoana päämääränä on onnellisen, vapaan kulttuurisen elämän luominen kaikille työtätekeville. Todellinen kansanvalta — se ei tarvitse mitään "jumalallista" verhoa, sillä sillä ei ole mitään peitettävää kansalta.

Sentähden se on ainoa valta, joka on voinut toteuttaa kirkon **täydellisen** eroittamisen valtiosta ja toteuttaa todellisen omantunnon vapauden.

Vain SSSR:ssä tarjotaan jokaiselle oikeus uskoa mihinkä hyvänsä jumalaan tahi olla uskomatta mihinkään. Nämä tai nuo kansalaisen uskonnolliset katsomukset eivät estä häntä työhön, valtion palvelukseen pääsemisestä. Sovettivalta 20-vuotisen olemassaolonsa aikana milloinkaan ei ole vainonnut eikä rangaissut ihmisiä heidän uskonnollisten vakaumustensa takia. Valtio on rangaissut ja tulee rankaisemaan uskonnollisten ennakkoluulojen käyttämisestä poliittisiin, vastavallankumouksellisiin, sovettivastaisiin päämääriin.

Suuri Stalinilainen Konstitutsio — kaikkein demokraattisin Konstitutsio maailmassa — tarjoo Sovettiliiton kaikille kansalaisille kaikki kansalaisoikeudet (poikkeuksena on mielenvikaiset ja henkilöt, jotka oikeus on tuominnut vaalioikeuden menettämiseen), näiden joukossa myöskin papistolle.

Papit tietysti yrittävät tulkita ja jo tulkitsevat tätä uutta säädöstä sovettivastaisten intressiensä mukaisesti. He levittävät huhuja, että antamalla papistolle oikeudet, sovettivalta muka on tunnustanut, että uskonto ei ensinkään ole vahingollinen sosialismille, että papin työ on hyödyllistä työtä ja itse pappi — työtätekevä, että meillä muka olisi ollut paljon papistolle oikeuksia vaativia uskovaisia jne. Kaikki tämä on sovettivastaista hourailua, joka on täydelleen paljastettava. Papistolta tähän asti on puuttunut oikeudet ei sentähden, että sovettivalta olisi riistänyt oikeudet uskonnon saarnaamisesta tahi uskonnollisten kulttien harjoittamisesta, vaan sentähden, että se otti oikeudet kaikilta henkilöiltä, jotka eivät eläneet työllä saaduista tuloista (kulakeilta, keinottelijoilta jne.). Työtätekemättömänä aineksena riistettiin papeiltakin kansalaisoikeudet. Mutta kun Stalinilainen Konstitutsio tarjoaa papeille kaikkien SSSR:n kansalaisten rinnalla **oikeuden** työhön, niin ei se vielä merkitse, että pappi työoikeutensa nojalla on tullut työtätekeväksi. Työtätekemättömäksi ainekseksi, vahingolliseksi parasiitiksi ja joutolaiseksi jäävät papit, rabbiinit, mullat, ksendzit nytkin siihen asti, kunnes kieltäytyy "toimestaan" ja ryhtyy yleishyödylliseen kansalaisen työhön, se on siihen asti, kunnes lakkaa olemasta pappina.

Tullakseen työtätekeväksi papin on **täydellisesti** luovuttava papin tehtävistään. Meillä on useita "sijais"-pappeja, jotka tekevät suutarin ja muuta käsityötä. Näitä "sijaisia" tietystikään ei voida tunnustaa työtätekeviksi, mikäli he eivät kieltäydy vetelehtijän, papin tuloistaan. Vain **täydellinen** kieltäytyminen pappiskäsityöstään ja siirtyminen kansalaisen rehelliseen työhön voi tehdä papista yhteiskuntamme työtätekevän. Työtä taas virastaan luopunut pappi aina löytää siksi, että meidän maassamme ei ole työttömyyttä ja jokaiselle joka haluaa tehdä työtä, tarjotaan mahdollisuus työntekoon.

Oikeuksien poisottaminen papistolta, kuten kaikilta työtätekemättömiltä ja niinkutsutuilta "entisiltä", johtui kärkevän luokkataistelun tarpeista eksploatatsion ja sen kaikkien juurien hävittämiseksi sosialistisesta yhteiskunnastamme, taistelun tarpeista sosialismin rakentamiseksi. Sosialismi perusteiltaan on meillä jo toteutettu. Sovettivalta on voinut poistaa rajoitukset ja suostua tarjoamaan kansalaisoikeudet kaikille ilman poikkeusta.

Mutta joskin valtiorakenteemme mitä laajin demokratisointi onkin voimamme, sosialismin rakennustyön kaikilla aloilla saavuttamiemme jättiläisvoittojen ilmaisu, niin se yleensä ei merkitse, että **kaikkia** vihollisluokkien jätteitä vihollismielisine ideologineen ja sosialismille vihamielisine toimintayritteineen vielä olisi likvidoitu. Tämä ei merkitse, että jo olisi poistettu kapitalismin **kaikkia** jätteitä sosialistisen yhteiskuntamme ihmisten tietoisuudesta. Uskonto on eräs kaikkein konservatiivisimmista ideologisista jätteistä, yksi riistävien luokkien jätteiden terävistä sosialismivastaisista taisteluaseista. Uskonto on ollut ja jää vastavallankumoukselliseksi voimaksi. Kirkko Venäjällä kuten muissakin maissa, aina on ollut pimeyden uskollinen "vartiosto". Kaikkein mustimman taantumuksen toteuttaja, tsarismin ja eksploatatoreiden uskollinen kätyri. Se juuri on ollut yksi tietämättömyyden ja kurjuuden tunnottomimmista riistäjistä.

Me hyvin muistamme, että kansan, vallankumousta edeltäneinä tsarismivastaisen taistelun vuosina kirkko näytteli mustasotnialaisen "Venäjän kansan liiton" organisaattorin, pogroomien ja työläisvastaisen terrorin organisaattorin ja innoittajan "kunniakasta" osaa. Me muistamme minkälaisia mustia töitä suorittivat papit, jotka esiintyivät papin kauhtanaan pukeutuneina santarmien ja etsivien roolissa saarnauspaikoilla. He olivat kansan kaikkein ulkokultaisempia ja ilkeimpiä pettureita.

Me muistamme myöskin papiston vastavallankumouksellisen toiminnan kansalaissodan vuosina ja sosialistisen rakennustyön kaikkina vuosina. Kaikki tämä on siinä määrin komprometoinut papiston, että kuten tunnettua Konstitutsion projektia käsiteltäessä tehtiin

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

1) Lenin. VIII nide, siv. 420.

Enemmän huomiota töiden järjestelyyn

Solomannin saha on jo useamman kuukauden ajan työskennellyt tavattoman huonosti. Suurimpana syynä sahan huonoon työskentelyyn on se, että sahaa ei ole varustettu keskeytymättä raaka-aineella ja töiden järjestely ei ole ollut vastaavalla tasolla. Erikoisen haitallisesti on vaikuttanut sahan työhön mekanisen osaston ja tukkiosaston huono työskentely.

Mekanisen osaston huonon työn vuoksi on saha joutunut useita tunteja seisomaan. On useita tapauksia, että kun sahan koneistosta menee joku mutteri rikki, niin saha pitää panna seisomaan niin kauaksi aikaa, kun mekaninen osasto valmistaa tarvittavan mutterin. Ei ole vielä päästy siihen, että mekaninen osasto kykenisi turvaamaan saharaamit tarvittavilla varaosilla. Tällainen käytäntö on tuotannon jarru ja siksi siitä on mitä nopeammin päästävä.

Tukkiosaston työskentely ei myöskään ole ollut tyydyttävä. Sen vuoksi, että syksyllä puiden maihinnosto suoritettiin huolimattomasti (kaikki puut laitettiin sekaisin) on se hidastuttanut tukkien antoa raameille ja sen vuoksi on syntynyt myöskin repeämiä. Vastaisuudessa on päästävä siihen, että maihinnostossa tukit lajitellaan, sillä se nopeuttaa huomattavasti raaka-aineen raameille antoa.

Stahanovilainen liike ei ole muodostunut sahalla vielä joukkoliikkeeksi. Sahalla on noin 1.200 työläistä, mutta stahanovilaisia lasketaan olevan vain 318 henkilöä. Nämä numerot osoittavat sitä, että sahan ammattiliittojärjestö on huonosti johtanut stahanovilaista liikettä. Huonosti on tehty tunnetuksi stahanovilaisten työmetodeja. Sahan johto ei ole kiinnittänyt vastaavaa huomiota työläisten työpaikkojen järjestämiseen.

Että Solomannin saha voisi päästä etumaisten tuotantolaitosten tasolle, on sahan johdon huomioitava yllä esitetyt puutteellisuudet. Päähuomio on kiinnitettävä töiden oikeaan järjestämiseen, työpaikkojen valmistamiseen ja stahanovilaisen liikkeen joukkoliikkeeksi saattamiseen.

Sillä, on muistettava, että stahanovilaisen liikkeen laajamittainen kehittäminen ja stahanovilainen työskentely takaa sen, että puolueen ja hallituksen antamat tuotannolliset tehtävät täytetään määräaikoihin mennessä.

M. K-to.

Ajotiet rakennettava aikanaan

Pain mekanisoitu baasa on yksi suurimpia Karjalassa. Siellä on suoritettu suuri rakennustyö sekä asuinrakennustoiminnan että baasan muun talouden alalla. Tällä kertaa on baasalla sähköasemakin. Rakennetaan uusia asuintaloja. Baasan työt menevät eteenpäin tältä puolen. Mutta itse baasan perustehtävä — puutavaran hakkuu ja ajo on jälessä.

Tällä kertaa on baasan alueella 50—60 tuhatta festmetriä metsässä puutavaraa ja tämän lisäksi 10.000 festmetriä jo edelliseltä talvelta. Nämä puutavaramäärät odottavat ajoa, jota baasan johto ei ole kyennyt järjestämään. Tällaisesta suuren puutavaramäärän jäämisestä metsään ajamatta, s.o. käyttämättä rakennustyön hyväksi koituu baasalle ja Karelles-trustille suuria vahinkoja, mikä puolestaan lisää jo niinkin suurta palkkavelallisuutta, koska tällaiset ilmiöt eivät ole ominaisia ainoastaan Pain baasalle.

Ei ole ajateltu riittävästi puutavaran ajoteiden rakentamista. Joka kesä tässä kysymyksessä hosutaan. Vasta myöhään syksyllä aletaan katsella teiden paikkoja, puhumattakaan että ehdittäisiin rakentaa tien pohjia, mitkä joudutaan tekemään lumen aikana, ajon ollessa kuumimmillaan.

Tällaiset epäkohdat puutavaran ajossa on poistettava. On jo nyt ryhdyttävä suunnittelemaan jäätien paikkoja ja tehtävä tielinjat valmiiksi. Pain baasaan nähden on tällaiset toimenpiteet välttämätön suorittaa jo metsässä olevan puutavaran poisajamiseksikin.

Työvoimakysymyksen järjestelyn yhteydessä on lomien järjestelyllä suuri merkitys. Nyt kesän aikana käy siten, kun talousjärjestöt ovat pääasiassa kesäajaksi suunnitelleet lomat, että useat talveen valmistautumistyöt jäävät kesken tai suuresti myöhästyvät. Tänäkään vuonna ei ole otettu huomioon aikaisempina vuosina tehtyjä virheitä tässä suhteessa. Lomia tulee järjestää ympäri vuoden, se on vuoden alusta säännöllisesti kuukausittain. Tällöin voidaan säilyttää yhä suurempi työvoimamäärä ympärivuoden työssä ja suorittaa välttämättömät työt aikanaan. Ja työläisten tulee etukäteen tietää, milloin on hänen lomansa. Tämä helpoittaa talousjärjestön työtä ja tämä on myös itse työläisten intressien mukaista.

A. K.

Kontupohjan selluloosa-paperikombinaatin laajennustyöt

S. M. Kirovin nimelle omistettu Kontupohjan selluloosa-paperikombinaatti on laskettu käyntiin ensimmäisen viisivuotisen aikana.

Kontupohjan selluloosa-paperikombinaatista on kahden viisivuotisen aikana kehittynyt huomattava tuotantolaitos. Vuonna 1935 käyntiinlaskettiin selluloosatehdas ja alettiin kombinaatin toisen vuoron rakennustöiden suoritukset.

Kolmannen viisivuotisen aikana Kontupohjan selluloosa-paperikombinaatilla päätetään toisen vuoron rakennustyöt. Vuosi vuodelta tulee kombinaatin tuotanto kohoamaan. Kun esim. vuonna 1937, siis toisen viisivuotisen viimeisenä vuotena kombinaatin on valmistettava paperia 46 tuhatta tonnia, niin tulee tämä määrä kolmannen viisivuotisplaanin aikana vuosi vuodelta kasvamaan. Vuonna 1938 on kombinaatin valmistettava paperia 57,7 tuhatta tonnia, v. 1939 73,2 tuhatta tonnia, v. 1940 76,8 tuhatta tonnia, v. 1941 79,1 tuhatta tonnia ja 1942 on kombinaatin tuotettava paperia 81,1 tuhatta tonnia.

Kolmannen viisivuotisen aikana on kombinaatin annettava paperia yhteensä 367 tuhatta tonnia. Kombinaatilla tulee työskentelemään kolme paperikonetta, 10 liippikonetta, kolme selluloosakattilaa ja kuusi höyrykattilaa.

Kombinaatin laajentuminen asettaa eteen kysymyksen puu- ja balanssibaasiksen laajentamisesta. On rakennettava uusi mekanisoitu pirssa, joka pystyy tyydyttämään kombinaatin riittävästi tarvittavilla raaka-ainetarpeilla. Puita tullaan tarvitsemaan keskimäärin noin 737—800 tuhatta fm vuodessa. Tästä määrästä polttopuita noin 300 tuhatta fm ja balanssia noin 275 tuhatta fm.

Polttopuiden lisäksi tulee kombinaatti tarvitsemaan 100—120 miljoonaa kilowattituntia energiaa.

Kontupohjn paperikombinaatin rakennustyömaiden eri objekteilla on suuria repeämiä. Että voitaisiin siirtyä kolmannen 5-vuotisen tehtävien täyttöön täysin valmentuneina, on tehtävä täysi käänne työssä. Eri rakennusobjekteilla työt on päätettävä hallituksen asettamiin määräaikoihin mennessä.

M. K.

Massan puute häiritsee kolmannen paperikoneen työtä

Toukokuun plaanin, kääreaperin valmistuksessa, Kontupohjan kombinaatin uusi paperikone täytti 87,8 prosentilla.

Paperikoneen huono työskentely johtui puumassan puutteesta. Joka päivä on ollut seisokkeja. Toukokuulla kone seisoi 123 tuntia, plaanin mukaisen 52 tunnin asemesta.

Paperikoneen nopeus on 100 metriä minuutissa, mutta ensimmäinen ja kolmas työvuoro ovat jo työskennelleet koneen nopeuden ollessa 140 metriä minuutissa. Jos puumassaa olisi riittävästi, niin tällä nopeudella voitaisiin työvuoron aikana valmistaa 15 tonnia paperia.

On mainittava, että massan puuttumisen vuoksi on suuri selluloosan kulutus. Kesäkuun neljäntenä päivänä esim. laskettiin kahden tunnin aikana ainoastaan puhdasta selluloosaa, josta kone ei pystynyt paperia valmistamaan. Näin ollen, tällä ajalla käytettiin hukkaan 4 tonnia selluloosaa. Huomattavasti menee hukkaan puumassaa ja selluloosaa kiertoveden mukana.

Kesäkuun ensimmäisenä päivänä valmistettiin kääreaperia yli 33 tonnia tehtävän ollessa 30 tonnia. Tällä vuorokaudella kaikki työvuorot ylittivät tehtävänsä. Neljäs vuoro (brigadiiri Mikkonen), valmisti paperia yli 12 tonnia tehtävän ollessa 10 tonnia. Toinen vuoro (brigadiiri Salonen), valmisti paperia 11 tonnia ja ensimmäinen vuoro (brigadiiri Kaikuvaara), valmisti paperia yli 10 tonnia. Kesäkuun toinen päivä valmistettiin paperia 29 tonnia. Tämä sen vuoksi, että tällä vuorokaudella oli seisokkia massan puuttumisen vuoksi.

M. Kiisseli.

Huolimatonta suhtautumista eläviin ihmisiin

Solomannin sahalla työskentelee suuri joukko sellaisia työläisiä, jotka ovat Karjalan ulkopuolelta värvättyjä. Värvättyjen joukossa on paljon perheellisiä, mutta sahan johto ei ole välittänyt heidän yhteisasuntoihin sijoittamisestaan. Asuinparakin N:o 13 vinttikerroksen yhteen huoneeseen on sijoitettu monta perhettä. Huoneessa on niin vähän tilaa, että työläisten sängyt ovat melkein toisissaan kiinni ja mikä pahinta, niin lapsien on nukuttava vanhempainsa vieressä, sillä huoneessa ei ole niin paljon tilaa, että siihen voisi lapsille erikseen laittaa vuoteet.

Yksistään jo se, että huoneessa on monta perhettä, joilla on pieniä lapsia, tekee levon mahdottomaksi. Tällaisesta asian tilasta joutuvat kärsimään erikoisesti perheiden äidit ja heidän pienokaisensa.

Solomannin sahan ammattiliittoelimien on huomioitava yllä oleva ja ryhdyttävä päättäviin toimenpiteisiin asian korjaamiseksi.

M. K.

Nik. Olegov

2401 vuotta aikaisemmin

1.

Amerikalainen Frederick Cook lähetti vuonna 1911 Amerikan Yhdysvaltain presidentille Taftille seuraavan telegramman: "Jos te allekirjoitatte lakiesityksen Pearysta, niin te siten annatte kunniaa henkilölle, jolla on syntiset kädet ja joka on ryövännyt rahaa viattomilta lapsiltamme. Minä luulen, että osa näistä rahoista on mennyt monivaimoisuuden levittämiseen Amerikassa. Näihin aikoihin surullisessa pohjolassa on ainakin kaksi lasta, jotka huutavat leipää, maitoa ja isäänsä. He ovat eläviä todistajia Pearyn ruokottomuuksista, Pearyn, joka on sanoinkuvaamattoman synnin syyhyn peittämä."

F. Cook todisteli, ettei Robert E. Peary, vaan hän, Cook, saavutti ensimmäisenä Pohjoisnavan. Ja tämän teki henkilö, joka, kuten myöhemmin todettiin, oli kaiken kaikkiaan 500 mailin päässä navalta ja kirjoitti matkastaan selvästi valheellisen kirjan. Mutta kun Pearylla oli tällainen mitään keinoja kursailematon vastustaja, niin Cookia vastassa oli hänen arvonsa mukainen kilpailija: tuntematta ollenkaan ainehistoja Cookin matkasta Peary Yhdysvaltoihin palattuaan hyökkäsi hänen kimppuunsa, ilmoittaen, että Cook on julkea huijari.

Tässä pienessä ja ikäänkuin aivan henkilökohtaisessa kysymyksessä on — kapitalismin laki: ihminen on ihmiselle — susi.

Cookin ja Pearyn välinen taistelu sai suuren heijastuksen sen ajan lehdistössä. Mutta kaiken tämän tarkoituksena ei ollut totuuden selvittäminen, ja riitaa ei käyty siitä, kumpi retkeilijöistä oli rikastuttanut ihmiskuntaa suurilla tieteellisillä tiedoilla, vaan se oli pikemmin heijastusta "arktisesta kuumeesta", josta puhui itse Pearykin. Ja muutoin ei voinutkaan olla: kaikista ansioistaan huolimatta Peary ei ollut retkillään tiedemies, vaan ennätysmies ja asetti ennätyksen alaiseksi kaiken. Kas minkä takia hänen taistelunsa 23 vuoden ajan Arktiikan valtaamiseksi ei oikeastaan päättynyt uusiin tieteellisiin löytöihin, vaan siihen, että hän oli 6—7 huhtikuuta vuonna 1909 Pohjoisnavalla 30 tuntia.

2.

Sen jälkeen kun XVI vuosisadalta lähtien Suureen sosialistiseen revolutsioon asti monilukuiset yritykset löytää Pohjoinen meritie Europasta Kaukaiseen Itään eivät tuottaneet kellekään voittoa, tämä tehtävä lykättiin tahtomatta toiselle sijalle ja tiedemiesten katseet suuntautuivat Pohjoisnavalle. Mutta tiedemiehet olivat voimattomia, ja erinäisten hallitusten ja kapitalistien toimenpiteillä oli useimmiten urheilumainen ennätysluonne.

Luonnossa on paljon arvoituksia, vielä paljon ihmiselle käsittämätöntä, mutta arvoituksellinen Pohjoisnapa on jo kauan kiinnittänyt ihmisen erikoista huomiota.

3.

Avaamme Pienen Sovetti-ensyklopedian seitsemännen niteen 707:nnen sivun ja luemme:

"Pohjoisnapa on kuvitellun maanakselin toinen päätepisteistä. P. n:lla, missä kaikki meridiaanit yhtyvät, ei ole tavallisia maailman maita eikä ajan jakautumista päiviin ja öihin, vuorokausiin ja kuukausiin, koska puolen vuoden aikana aurinko ei laske horisontin taakse. Navan olinpaikan tarkka määritteleminen tuottaa suuria vaikeuksia, koska P. n., päinvastoin kuin Etelänapa, ei sijaitse mantereella, vaan jäiden peittämällä merellä."

Ja sitten tulee yksinkertainen luettelointi, minä vuonna, kuka, millä liikuntavälineillä pyrki saavuttamaan Pohjoisnavan ja miten nämä uskalikkojen yritykset päättyivät. Ja muutamat näistä yrityksistä päättyivät tutkimusretkeilijöiden tuhoon, toiset retkikunnat eivät päässeet edes navan lähellekään. Vain muutamia henkilöitä on lentänyt navan yläpuolella, ja riittävän varmasti on tunnettua, että amerikalainen Peary oli Pohjoisnavan piirissä.

Rohkeiden tutkimusretkeilijöiden joukossa oli myöskin huomattava venäläinen retkeilijä Georgij Sedov, josta ilmoitetaan Ensyklopedian samassa niteessä:

"Vuonna 1912 hän järjesti retkikunnan Pohj. navalle laivalla "Sv. Foka". Välineiden puuttumisen takia S. oli pakoitettu talvehtimaan ensimmäisen kerran Novaja Zemljalla. Toinen talvehtiminen tapahtui Franz Josefin Maalla. Maaliskuussa v. 1914 S. kahden seuralaisen kanssa lähti retkelle pohjoiseen, mutta kuoli matkalla."

Georgij Sedov, tuo talonpoikaiskalastajan poika, ei ollut ensimmäinen niistä, jotka haaveilivat kaukaisesta tutkimattomasta pohjolasta: Suuri pohjoinen meritie ja Pohjoisnapa ovat olleet monien rannikkoasukkaiden haaveena. Eikä ainoastaan rannikkoasukkaiden. Me tunnemme kaunokirjallisuutta, jossa on asetettu probleemi pohjolan valtaamisesta. Yhtenä tällaisena tuotteena on V. F. Odojevskin utopistinen romaani "Vuonna 4338. Pietarin kirjeitä", joka on julkaistu kaunokirjallisessa kokoelmassa "Utrennjaja zarja" vuodelta 1840.

Tekijä kuvaa Venäjää vuonna 4338. Hänen mielikuvituksessaan maassa ei ole tapahtunut minkäänlaisia yhteiskunnallisia muutoksia, mutta on saavutettu "ihmisen täydellinen voitto luonnosta". Tämä on ollut seurauksena "tieteellisen toiminnan suunnan yhtenäisyydestä", mikä onkin "tuottanut yhteiskunnalle uskomattomia hedelmiä; on ilmestynyt odottamattomia löytöjä, melkein yliluonnollisia keksintöjä".

Vuonna 4338 tiede nauttii Venäjällä yleistä kunnioitusta ja joka tahtoo tulla huomatuksi yhteiskunnassa ja ansaita tytön huomion, hänen täytyy saavuttaa "tärkeä keksintö jollakin tiedonalalla". Ilman tätä ihmistä pidetään "alaikäisenä". Kaiken tämän ohella venäläiset eivät hylkää ajatusta pohjolan valloittamisesta. Tässä tarkoituksessa he ovat muuttaneet vieläpä pohjoisen raa'an ilmaston, tehden kylmän Kamtshatkan tultasyöksevät vuoret valtaviksi ahjoiksi, jotka ovat kuumentaneet Siperian. Ilmaliikennevälineeksi venäläiset ovat keksineet galvanostaatin. Kirjeiden kirjoittaja, kiinalainen ylioppilas Tsunjev, jonka nimessä romaanin kirjeet esitetään, ilmoittaa Peginkiin: "Nyt, nyt kuunnelkaa ja kauhistukaa. Minä istuudun venäläiseen galvanostaattiin!

Nähtyäni nämä ilmalaivat tunnustan, että olen unohtanut isoisä Orian neuvot ja oman vaaran sekä kaikki meidän käsityksemme tästä esineestä... Jospa näkisit, miten venäläiset hymyilivät, kun kuuntelivat minun pelkäävän, minun kysymyksiäni varovaisuustoimenpiteistä!.. He eivät ymmärtäneet minua! He uskovat tieteen voimaan ja omaan hengen reippauteen niin, että heistä lentäminen ilmassa on aivan samaa, kuin meistä matkustaminen rautatiellä."

Tällainen on eräs ajatus V. F. Odojevskin utopistisessa romaanissa.

Me emme elä vuonna 4338, vaan 2401 vuotta aikaisemmin. Siperian omaksumiseksi sekä Pohjoisen meritien ja Pohjoisnavan valloittamiseksi me emme käytä Kamtshatkan tultasyökseviä tulivuorenhuippuja. Me emme tunne "galvanostaatti"-aparaattia. Mutta meillä on paljon siitä, mistä haaveksi V. F. Odojevskij. Meillä on mittaamattomasti enemmän kuin se, mitä hänelle kuiskutti fantasia, joka on osoittautunut sangen kalpeaksi meidän todellisuuteemme verrattuna.

V. F. Odojevskij ei nähnyt muutamia seikkoja: hän ei ennustanut Suurta sosialistista revolutsiota. Hän ei voinut sanoa mitään bolshevikeista, jotka tekevät maailman uudeksi ja valloittavat korkeuden äärettömiä avaruuksia. Romaanin tekijä ei nähnyt edeltäkäsin bolshevikkeja, jotka varustavat ja suorittavat mitä rohkeimpia retkiä, joita ei ole tehnyt kukaan eikä missään aikaisemmin. V. F. Odojevskij ei tietänyt, että niitä ihmisiä, jotka "hymyilivät... kuuntelivat... pelkäävän" ja "uskovat tieteen voimaan ja omaan hengen reippauteen", — tulevat olemaan bolshevikit.

4.

Mutta bolshevikit ovat tulleet. Rohkeina ja ahkerina isäntinä he ovat heittäneet katseensa suureen maahan ja vaikka eivät ole rakentaneet tunnelia Kaspian alitse, kuten V. F. Odojevskij ennusti olevan Venäjällä vuonna 4338, niin bolshevikit ovat kaivaneet Valkeanmeren-Itämeren kanavan, Volgan-Moskovan kanavan. He rakentavat taigaan kaupunkeja, pystyttävät Uralin ja Siperian aroille jättiläislaitoksia. Bolshevikit ovat tehneet mittaamattomasti enemmän, kuin jos olisivat kaivaneet tunnelin Kaspian alitse ja täyttäneet romaanintekijän kaikki fantastiset suunnitelmat.

Ja kaiken tämän lisäksi bolshevikit vakavina ja tietoisina siitä, että ovat ja miksi ovat isäntiä, ovat menneet Pohjoisnavalle. V. F. Odojevskij ei nähnyt (emmekä sitä valita), että tuo meidän bolshevikkimme, että bolshevistisen retkikunnan ensimmäisen lentokoneen vie Pohjoisnavan jäälle Mihail Vodopjanov, joka ensimmäisen kerran näki lentokoneen istuessaan likaisena poikasena katolla ja ottaessaan isältään vastaan olkilyhteitä, joilla he peittivät köyhän maalaismökkinsä kattoa.

Bolshevikit ovat vakavasti, asiallisesti, pitkäksi aikaa vakiintuneet Pohjoisnavalle. He eivät tee tätä "arktisen kuumeen" nimessä, vaan tieteen hyväksi, muistaen, että taistelussa kaiken etumaisen ja edistyksen hyväksi Pohjoisnapa, sen salaisuuksien arvoitus — myöskin kelpaa meille. Ja juuri tämän takia Vasilij Molokov, joka laskeutui Pohjoisnavan jäälle toisena, ei kadehdi Mihail Vodopjanovia, joka ensimmäisenä kosketti napapistettä. Kumpikin tietävät, että Molokov olisi voinut yhtä menestyksellisesti olla ensimmäisenä lentäjänä navalla.

Ja tässä on — sosialismin laki: toveruus.

Pääasia on — viedä tiedettä eteenpäin, palvella sosialismin synnyinmaata.

Silmiemme edessä tapahtuu suuria tekoja, joiden suuruus hämmästyttää ja jotka samalla ovat niin tavallisia. Me kuljemme jättiläismäisen nopeasti eteenpäin, särkien esteet, vallaten luontoa. Silmiemme edessä lankeavat sellaiset ristiriidat, jotka maailman kapitalismista näyttävät ratkaisemattomilta. F. Engels sanoi, että kirjoituskynät keksittiin IV vuosisadalla. Me elämme — XX vuosisadalla. Väliaikaa on 16 vuosisataa. Mutta vielä nykyäänkin melkein 90 prosenttia Englannin siirtomaan Intian väestöstä "ei tarvitse" yhtä ihmiskunnan tieteen ja tekniikan suurinta valloitusta — kirjoituskynää: Intiassa melkein koko väestö on lukutaidotonta. Sensijaan samaisessa kapitalistisessa maailmassa kaikkivaltiaaksi on tullut vekseli, vaikka se "on keksitty" vasta XIII vuosisadan toisella puoliskolla.

Ja mitäpä kapitalististen maiden pitäisi ajatella Pohjoisnavan valtaamisesta, kun muutamat niistä tarvitsevat lentokoneita hävittääkseen perustuksia myöten Guernican, ampuakseen vanhuksia, naisia ja lapsia Madridissa ja Bilbaossa!

5.

Eräässä kirjeessä romaanin tekijä V. F. Odojevskij kirjoittaa Venäjästä vuonna 4338: "En ole koskaan joutunut näkemään näin rehevää kasvullisuutta." Hän kuvaa, kuinka taituripuutarhuri ristisiitoksen kautta on kasvattanut mitä ihmeellisimpiä hedelmälajeja.

Tähän voimme vastata: tässäkin hän tekee pienen virheen — ainoastaan 2401 vuotta. Mitshurinin puutarhat tunkeutuvat yhä enemmän ja enemmän itään ja pohjoiseen, ja akatemikko Eichfeldin töiden tuloksena me kasvatamme vihanneksia Napapiirissä. Kuten näkyy, bolshevikit eivät ole huonoja puutarhureita ja vihannestarhureita.

Eikö sentähden elämä ole iloista, eikö sentähden vanhuksillekaan vanhuus ei ole taakka ja kaikkia haluttaa niin kovin elää? Ei suotta eräässä kolhosnikkanaisten udarnikkojen edustajakokouksessa eräs vanhus kääntynyt presidiumin puoleen kysyen:

— Eiköhän voisi kuolemaa lykätä, mutta elämää pidentää?

Mitähän kaikkea bolshevikit eivät tekisikään: Pohjoisnavan ovat ennättäneet valloittaa ja vieläpä herättää vanhuksissa tällaisia kerettiläisiä ajatuksia...

(Jatkoa edelliseltä sivulta)

paljon esityksiä, että papistolle ei annettaisi vaalioikeutta.

SSSR:n neuvostojen ylimääräisessä VIII yleisliittolaisessa edustajakokouksessa toveri Stalin esiintyy tällaisia ehdotuksia vastaan. Hän sanoi:

"... jos kansa jossakin valitseekin vihamielisiä henkilöitä, niin se merkitsee, että meidän agitatsiotyötämme tehdään varsin huonosti, ja me täydellisesti olemme ansainneet sen häpeän, jos taas meidän agitatsiotyötämme tehdään bolshevistisesti, niin kansa ei päästä vihoilismielisiä henkilöitä korkeimpiin elimiinsä"[1]).

Sitä varten, että neuvostoihin ei valittaisi pappeja eikä kansa antaisi pappien vetää sovetteihin suosikkejaan ja äänenkannattajiaan, vaaditaan herkeämätöntä valppautta, systemaattista jokapäiväistä agitatsiota ja propagandaa, kaikkien puolueisten ja puolueettomien agitaattoriemme väsymätöntä selitys- ja paljastustyötä.

Tuleeko sitten vihamielisten henkilöiden yrityksiä tunkeutua työtätekevien sovettiin? Tulee, ja vihollinen erikoisesti yrittää käyttää tätä varten uskonnollisia järjestöjä. Uskonnolliset järjestöt ovat ainoita legaalisia organisatsioita, joissa uskontoon verhoten sovettivallalle vihamieliset henkilöt pyrkivät yhdistymään. Tätä ei tule ymmärtää siinä mielessä, että muka kaikki uskonnollisiin järjestöihin kuuluvat olisivat vihamielisiä sovettivallalle. Ei, uskovaisten ehdoton enemmistö ovat sovettivallalle ja sosialismille uskollisia henkilöitä, mutta uskonnollisten käsitysten yhteisyys ja usein taantumuksellinen uskonnollinen moraali yhdistää uskonnollisessa organisatsiossa uskovaisen kolhosnikan kolhoosin vihollisen kanssa, uskovaisen työläisen murskattujen riistäjäluokkien jätteiden kanssa. Sovettivallalle vihamieliset henkilöt koettavat varsinkin vaaleissa käyttää uskonnollisia ennakkoluuloja poliittisien päämääriensä hyväksi, kuten he ovat käyttäneet ja käyttävät niitä nykyään sosialismia vastaan.

Me jo huomaamme eräillä paikkakunnilla kirkon ympärille liittyneiden vihamielisten aineksien aktivisoitumista. Ei tule unohtaa, että ennen vallankumousta Venäjällä oli 80 tuh. nunnaa, 20 tuh. munkkia, 110 tuh. pappia (pappeja, diakooneja, lukkareja ym.). Tämä vain oikeauskoisessa kirkossa! Oikeauskoisen papiston armeijan muodosti 220 tuh. henkilöä. Jos tähän lisätään katolilaiset, muhamettilaiset, juutalaiset, buddalaiset ja muiden uskontojen papit, niin saamme monisatatuhantisen suunnattoman parasiittien armeijan. Tämä armeija vallankumouksen vuosina on supistunut, mutta se on vielä suuri ja elää vahingollisella, vetelöitsijän "käsityöllään". Näiden rinnalla kirkollisissa järjestöissä innokkaasti puuhailee paljon "entisiä" ihmisiä, sovettivastaisia, sosialismille vihamielisiä elementtejä. Kirkollisten järjestöjen, joiden luustona ovat juuri nämä (usein varjossa piilevät) henkilöt, aktivisoituminen ilmenee nykyään varsinkin siinä, että he yrittävät rikkoa Konstitutsiota, väärin tulkitsemalla siinä julistettua ja vahvistettua omantunnon vapautta.

Konstitutsio turvaa uskovaisille uskonnollisten kulttien harjottamisvapauden. Sovettilakien mukaan jokainen uskonnollisten kulttien harjottamisvapauden loukkaaja tuomitaan. Konstitutsio samalla **tyhjentävästi** määrittelee uskonnollisten järjestöjen toiminnan. Niiden tehtävänä on uskonnollisten kulttien harjoittaminen — ja siinä **kaikki.** Mitään muuta niillä **ei ole oikeutta** tehdä. Uskonnolliset järjestöt ovat olemassa **ainoastaan** kulttien harjoittamista varten. Se merkitsee, että ne voivat suorittaa kirkollisia menoja, päivä- ja aamujumalanpalveluksia ym. tämän tai tuon uskonnollisen kultin mukaisia menoja. Kaikki uskonvimmaiset menot (kuohiminen, itsensä kidutus jne.) ankarasti kielletään. Kulttien harjoitusta voidaan suorittaa vain määrätyissä erikoisesti sitä varten varatuissa huoneustoissa (kirkot, synagoogat, metshetit ym.). Kirkollisten organisatsioiden kaikki muu toiminta, niiden kaikki yritykset mennä puhtaasti uskonnollisten menojen suorittamisrajoista on Konstitutsion rikkomista.

Konstitutsio antaessaan uskovaisille uskonnollisten kulttien harjoittamisvapauden, takaa myöskin uskonnonvastaisen propagandan vapauden. Mistä tämä johtuu? Kommunistit katsovat uskontoa reaktsionääriseksi voimaksi, joka vuosisatoja on palvellut ja palvelee nykyään eksploataattoreja. Kommunistit katsovat uskontoa kaikkine oppeineen, esiintymismuotoineen vahingolliseksi työtätekevien intresseille. Mutta kommunistit mainiosti tietävät, että useiden yhteiskunnallisten syiden vaikutuksesta uskontoa ei voida "lakkauttaa" käskykirjeillä, ukaaseilla, lailla. Se voidaan voittaa itsensä yhteiskunnan uudelleen järjestelyllä (ja siis hävittämällä syyt, jotka synnyttävät uskonnollisia katsomuksia) ja samalla rinnan tämän kanssa, vakavalla, taitavalla poliittis-valistuksellisella työllä, jonka oleellisena osana on uskonnonvastainen propaganda. Yhteiskuntamme me olemme uudelleen rakentaneet. Me olemme pääasiassa rakentaneet sosialistisen yhteiskunnan, joka murtaa uskonnon yhteiskunnalliset juuret. Meidän poliittis-valistuksellinen työmme, meidän agitatsiomme ja propagandamme, varsinkin uskonnonvastaisen propagandamme on joudutettava ja helpoitettava työtätekeviemme täydellistä voittoa uskonnollisista ennakkoluuloista.

Toveri Stalin keskustelussa ensimmäisen amerikalaisen työläisdelegatsion kanssa aivan selvästi määritteli uskonnonvastaisen propagandan paikan meidän puoluetyössämme. Hän sanoi:

"Me harjoitamme propagandaa ja tulemme propagandaa harjoittamaan uskonnollisia ennakkoluuloja vastaan. Maamme lainsäädäntö on sellainen, että jokaisella kansalaisella on oikeus tunnustaa mitä uskontoa tahansa. Se on jokaisen omantunnon asia. Juuri sen vuoksi olemme toteuttaneet kirkon erottamisen valtiosta. Mutta toteuttaessamme kirkon erottamisen valtiosta ja julistaessamme uskontunnustuksen vapauden, olemme samalla säilyttäneet jokaiselle kansalaiselle oikeuden taistella vakaumuksen tietä, propagandan ja agitatsion avulla tuota tai tätä uskontoa vastaan, kaikkea uskontoa vastaan. Puolue ei voi olla neutraalinen uskontoon nähden, ja se käy uskonnonvastaista propagandaa kaikkia ja kaikenlaisia uskonnollisia ennakkoluuloja vastaan, sillä se on tieteen kannalla, mutta uskonnolliset ennakkoluulot käyvät tiedettä vastaan, sillä jokainen uskonto on jotain tieteen vastaista... Puolue ei voi olla puolueeton uskonnollisiin ennakkoluuloihin nähden, ja se harjoittaa propagandaa näitä ennakkoluuloja vastaan, koska se on yksi varmoista keinoista taantumuksellisen papiston vaikutuksen hävittämiseksi, joka tukee riistäjäluokkia ja saarnaa kuuliaisuutta näitä luokkia kohtaan... Uskonnonvastainen propaganda on se keino, jonka on vietävä loppuun saakka taantumuksellisen papiston likvidoiminen".[1])

V. I. Lenin usein korosti, että uskonnonvastainen propaganda on koko puolueen asia. Esittäessään omantunnon vapauden vaatimuksen, protesteeratessaan tsarismin järjestämiä uskonnollisia vainoja, lahkolaisten vainoja jne. vastaan, Lenin artikkelissa "Sosialismi ja uskonto" kirjoitti:

"Meidän puolueemme on työväenluokan tietoisten, etummaisten vapaustaistelijain liitto. Tällainen liitto ei voi eikä saa välinpitämättömästi suhtautua uskonnollisten uskomusten muodossa esiintyvään itsetiedottomuuteen, pimeyteen ja valonarkuuteen. Me vaadimme kirkon täydellistä valtiosta erottamista taistellaksemme uskonnollista sumua vastaan puhtaasti aatteellisilla ja ainoastaan aatteellisilla aseilla, sanomalehdillämme, puhutulla sanallamme. Mutta me olemme perustaneet liittomme, VSDT puolueen, muunmuassa juuri sellaista taistelua varten kaikkinaista työväen uskonnollista puijaamista vastaan."[2])

Lenin sanoo suoraan, että taistelu uskontoa vastaan — on yksi poliittis-kasvatuksellisen työmme tehtävistä. Ikäänkuin vastaukseksi niille tovereille, jotka nykyäänkin katsovat, että uskonnollisen propagandan kanssa ei tarvitse työtä tehdä, että se on vain jumalattomien liiton eikä puoluejärjestöjen ja jokaisen bolshevikin asia, Lenin siteeraamassamme artikkelissa kirjoittaa:

"Ohjelmamme selvittämiseen kuuluu sen takia välttämättömästi myös uskonnollisen sumun todellisten historiallisten ja taloudellisten juurien selvittäminen. Propagandaamme sisältyy välttämättömästi myös ateismin propaganda..."[3])

Viime vuosina eräissä puoluejärjestöissä on luovuttu uskonnonvastaisesta propagandasta kuvitellen, että uskonto on jo hävitetty eikä tällä alalla ole mitään tehtävää. **Ei ole otettu huomioon uskonnollisten ennakkoluulojen sitkeyttä,** ei sosialismille vihamielisten aineksien eikä imperialistisen ympäröinnin **intressoituneisuutta** näiden ennakkoluulojen säilyttämiseen ja sytyttämiseen.

Monella toverilla on ollut vääriä käsityksiä, että uskonnon voi "hävittää" ilman muuta. Tällaisten virheellisten katsomusten perusteella tehtiin eräillä seuduilla (varsinkin vv. 1928—1929) suuria virheitä.

Puolue on osottanut, että komentelu ja hallinnoiminen taistelussa uskontoa vastaan on sovettivallan vihollisille eduksi, että uskontoa vastaan tulee taistella vain kärsivällisen ja vakavan selvitystyön tietä. On vakuutettava, eikä komennettava tahi kiellettävä uskontoa. Silloin useat toverit paiskautuivat toiseen äärimmäisyyteen. Koska taistelu uskontoa vastaan, päättelivät he, on monimutkainen, harkintaa, taitavaa suhtautumista vaativa asia, joka vaatii paljon aikaa, niin eiköhän sitä voi jättää itsevirtauksen varaan: sosialismin voitto itsestään johtaa uskonnollisten ennakkoluulojen kuolemiseen. Sellainen katsantokanta, sellainen käytäntö on tuottanut vain vahinkoa. Se on johtanut siihen, että uskonnonvastaista propagandaa ei ollenkaan käyty, tai uskottiin toisille järjestöille ja jäi puoluejärjestöjen kontrollin ulkopuolelle. Lenin ja Stalin kuitenkin kiinteästi sanovat, että taistelu uskontoa vastaan on puoluetyön osa.

Lenin ja Stalin täsmälleen määrittelevät uskonnonvastaisen propagandan sisällön ja osottavat, miten sitä on harjoitettava. "Uskonnollisen sumun todellisten historiallisten ja taloudellisten juurien selvittäminen" — kas juuri tätä Lenin on osoittanut, puhuessaan puolueen tehtävistä taistelussa uskontoa vastaan. On todistettava ja todistettava uskovaisille, että "jokainen uskonto on jotain tieteen vastaista" (Stalin). On selvitettävä uskovaisille uskonnon taantumuksellinen rooli, propagandallamme "murrettava reaktsionäärisen papiston vaikutus" ja "saatettava loppuun reaktsionäärisen papiston likvidoimisasia" (Stalin).

Millä metoodeilla on tätä työtä tehtävä? Lenin vastaa tähän kysymykseen: "me taistelemme uskonnollista sumua vastaan "puhtaasti aatteellisilla ja vain aatteellisilla aseilla, sanomalehdistöllämme, puhutulla sanallamme'"[1]).

Toveri Stalin puhui keskustelussa ensimmäisen amerikalaisen työväen delegatsion kanssa, että me olemme säilyttäneet jokaiselle kansalaiselle oikeuden taistella uskontoa vastaan "vakuutuksen tietä, propagandan ja agitatsion tietä". Nimenomaan toveri Stalinin osoituksesta leniniläisen komsomolin, VLKSM:n X edustajakokouksen harkittavaksi jätettyyn ohjelmaluonnokseen kirjoitettiin, että komsomol "kärsivällisesti selvittää nuorisolle taikauskon ja uskonnollisten ennakkoluulojen vahingollisuuden".

Uskonnonvastaisen propagandan ja agitatsion **on tultava puoluepropagandamme ja agitatsiomme kiinteäksi osaksi.**

Uskonnonvastaisen propagandan elementtien (s.o. uskonnollisen huumauksen todellisten historiallisten ja taloudellisten juurten selvittämisen) läpitunkemaa on oltava koko puolue- ja komsomoliopiskelun. Tämän läpitunkemaa tulee olla koko propagandamme, jota harjotamme radion, kinon, teatterin, painetun sanan, luentojen jne. kautta. Puoluejärjestöjen on suunnattava ja kontrolloitava uskonnonvastaista propagandaa ja agitatsiota väestön keskuudessa pitäen silmällä sitä, että sitä tehdään taidolla, oikein, systemaattisesti ja kaikki olosuhteet huomioonottamalla. Tähän tehtävään on vedettävä propagandistien, filosoofien, historikkojen, biologien ja mitä erilaisten spesiaalialojen oppineiden kaikkein kvalifisoiduimmat kaaderit. Näitä voimia käyttäen on ensikädessä opetettava jokaista bolshevistista agitaattoria harjoittamaan jokapäiväistä uskonnonvastaista agitatsiota joukoissa, kunnollisesti aseistettava häntä tätä varten materiaalilla.

On lujasti omaksuttava, että uskonnonvastainen työ ei ole vuorossaoleva "kamppailu", vaan se on vakavaa, syvää, kauaksi aikaa huomioitavaa kasvatustyötä.

J. Stalin. SSSR:n Liiton Konstitutsioprojektista, sivu 40. Partisdat.

[1]) I. Stalin. "Leninismin kysymyksiä", siv. 192—193. X painos.
[2]) Lenin. VIII nide, sivu 421.
[3]) Samoin.

[1]) Lenin. VIII nide, sivu 481.

Karjalan Konstitutsioprojektin käsittely Petroskoin yhteysosastolla

Petroskoin yhteysosaston autogarashin kansalliset työläiset käsittelivät kokouksessaan 7 päivä toukokuuta Karjalan ASSR:n Konstitutsioprojektia. Tov. **Varjan** selostuksen jälkeen heräsi vilkas keskustelu, johon kaikki läsnäolijat ottivat osaa.

Keskeisin kysymys keskustelussa oli kansallisuuskysymys Karjalassa.

Puheenvuoron käyttäjät tov. **Koski, Rinne, Selin** ym. osoittivat, että suomalaiset, jotka ovat saapuneet tänne Suomesta ja Amerikasta, ovat olleet hyvin paljon natsionalismin saastuttamia, ovat aliarvioivasti suhtautuneet karjalaiseen väestöön, karjalan kieleen ja kulttuuriseen nousuun.

Tähän oli suurena tekijänä entisen Aluekomitean ja Sovnarkomin johdon virheellinen politiikka, johdon, joka täydellisesti aliarvioi Karjalan kansan kulttuuripyrinnöt.

Kokous yksimielisesti ja lämpimästi tervehti sitä pykälää projektissa, jossa karjalan, suomen ja venäjänkielelle annetaan samanarvoiset oikeudet, sillä Karjalan kansa on saavuttanut oman itsenäisyytensä, Konstitutsionsa raskaissa ja verisissä taisteluissa ja maksanut voitostaan raskaita uhreja.

O. V.

Kapitaalimagnaattien ohjeet hitleriläisille

REIN-WESTFAHLIN TEOLLISUUDENHARJOITTAJIEN MEMORANDUMI SCHACHTILLE

Prag, 7 kesäk. (TASS). Useat parisilaiset sanomalehdet julkaisevat memorandumin tekstin, jonka Rein-Westfahlin alueen teollisuudenharjoittajat ovat antaneet Saksan talousministerille Schachtille.

Memorandumin ensimmäisessä osassa luetellaan Saksan talouden seuraavat vaikeudet:

1. Välttämättömien raaka-ainevarastojen puuttuminen (teollisuus on tyydytetty raaka-aineilla maksimaalisesti 40—50 prosenttia).

2. Riittävien elintarve- ja karjanrehuvarastojen puuttuminen (elintarpeita ja rehua puuttuu 25—30 prosenttia yleisestä tarpeesta).

3. Perspektiivien puuttuminen teollisuuden kehityksessä sisäisten markkinoiden riittämättömän tilavuuden johdosta.

Memorandumin toinen osa on omistettu fasistisen diktatuurin talouspolitiikan yhteenvedoille. Memorandumi toteaa, että v.v. 1933—1936 jonkinlaista vilkastumista saavutettiin ainoastaan valtion taloudellisilla toimenpiteillä — maanteiden rakentaminen (ei aina "tuotannollista merkitystä" omaavien), aseistautumisella, surrogaattien tuotannolla ym. Mutta memorandumin tekijäin mielestä tällainen politiikka on muodostanut uskomattomia vaikeuksia kansantalouden kehitykselle, koska se on tuotantovoimien ja kapitaalien tuhlauspolitiikkaa, tuottamattomien kapitaalisijoitusten politiikkaa.

Memorandumin neljännessä ja viidennessä osassa kritikoidaan Saksan valtakunnan budjettia ja finanssipolitiikkaa. "Saksassa, — sanotaan memorandumissa, — ei ole säännösteltyä budjettia." Normaalisen budjetin puuttumisen memorandumi selittää seuraavilla seikoilla:

1. "Maan todellinen sotilasbudjetti ei ole kenellekään tunnettu".

2. Menot valtioaparaattiin eivät myöskään tunne rajoja. Valtioaparaatin laajeneminen ottamalla siihen suunnattoman armeijan fasististen järjestöjen aktivisteja ja korkeat palkat heille eivät anna mahdollisuutta reguleerata menoja valtioaparaatin ylläpitämiseen. Memorandumi osoittaa, että ennen vuotta 1933 Saksassa tuli yhtä valtion virkailijaa kohden 12 kansalaista (itsenäisestä väestöstä), mutta nykyään — 8.

Valtion velallisuuden kasvu, mikä on johtunut siitä, että valtio on muuttunut teollisuuden pääkreditoriksi. Tämä johtaa valtion finanssien horjuvaan asemaan.

Edelleen memorandumissa kritikoidaan fasismin agraaripolitiikkaa. Memorandumin tekijöiden sanojen mukaan neljä vuotta autarkia-politiikkaa ei suinkaan ole parantanut maan elintarveasemaa. Suurien elintarvemäärien tuominen on edelleen välttämätöntä. Maan pitää edelleenkin välttämättömästi huomattavasti suurentaa elintarpeiden ja rehujen tuontia (viimemainittuja minimimäärältä puolitoista miljoonaa tonnia). Taas valtion suorittamat toimenpiteet johtavat maatalouden mahdollisuuksien supistumiseen.

"Saksalla, sanotaan memorandumissa, — ei ole vapaita maita, mutta kuitenkin autoteiden, suurien leirien, lentokenttien ym. rakentaminen on supistanut Saksan maa-alaa minimimäärältä yhdellä miljoonalla hehtaarilla. Toimenpiteiden tuloksena maatalouden alalla on elintarve- ja rehuvajausta 25 prosenttia, jota ei koskaan voida peittää ilman tuontia."

Kosketellessa teollisuuden tarvitsemien raaka-aineiden probleemeja, memorandumi julistaa utopiaksi suunnitelman Saksan vapauttamisesta tuontiriippuvaisuudesta. Memorandumissa esitetään seuraavia tietoja: rautamalmin tarve voidaan tyydyttää lähimpinä 2—3 vuotena sisäisistä resursseista maksimaalisesti 50 prosenttia, sinkin 65—70 pros., lyijyn — 35—45 pros., kuparin — 10—15 pros. Erikoisen vaikeaksi tulee tilanne tinaan, nikkeliin, kromiin, volframiin nähden, joita Saksassa ei ole ollenkaan. Yleensä memorandumin tekijät olettavat, että Saksa voi omilla resursseilla peittää teollisuuden tarpeet raaka-aineisiin nähden ainoastaan 20—25 prosenttia.

Ainoa ulospääsy umpikujasta, johon Saksan talous on joutunut, olisi memorandumin tekijöiden mielestä mahdollisesti eksportin laajentaminen. Mutta terveen eksportin kehitystä ehkäisee se, että se on "byrokraattisesti kytketty".

Memorandumi kritikoi myöskin fasistisen hallituksen krediittifinanssipolitiikkaa. Valtion velkojen kasvu, ei-tuotannolliset sotilasmenot, hintojen kasvu minimimäärältä 15 prosenttia (tavaroiden laadun huonontuessa) ym. ovat johtaneet markan ostokyvyn laskemiseen suunnilleen 40 prosenttia. Perspektiivissä on — tilanteen edelleen huonontuminen. Memorandumi näkee hintojen kiertämättömän kohoamisen, joka vuorostaan johtaa palkkakysymyksen kärjistymiseen ja syventää vaikeuksia.

Lopuksi memorandumi esittää seuraavan ohjelman:

1. Kansantalouden vapauttaminen valtion sekaantumisesta.

2. Valtion velallisuuden pienentäminen, finanssitalouden ja budjetin säännösteleminen, kapitaalisijoitusten probleemin ratkaiseminen tekemällä Amerikan Yhdysvaltojen kanssa sopimus, saadakseen Yhdysvalloilta krediittiä ulkomaisten velkojen peittämistä varten, raaka-aineisiin ja deviseihin (kysymys on 15—20 miljardin krediitistä).

3. Autarkia-politiikan lopettaminen ja palaaminen kansainväliseen yhteistyöskentelyyn.

4. Sisäistä luonnetta olevat toimenpiteet, joiden on lujitettava luottamusta Saksaan muiden valtioiden taholta, varsinkin Amerikan Yhdysvalloissa, ja nimenomaan "uuden konstitutsion julkaiseminen ja sopimus ulkopoliittisista kysymyksistä". Tämä ajatus on sanottu konkreettisemmin toisessa paikassa: "Sisäisessä elämässä — oikeusvaltion muodostaminen konstitutsion pohjalla ja Saksan osallistuminen rauhansopimusten ja muiden sopimusten kansainväliseen systeemiin."

23.000 kilometriä lentokoneella pitkin transarktiikkaa

Kuuluisa napaseudun lentäjä, ordenisti F. I. **Farich** päättää suurta trans-arktista lentoa, jonka hän alkoi helmikuun 9 p. Hänen odotetaan saapuvan Moskovaan tänään tai huomenna.

Lentäjä Farich suoritti ensimmäisen kerran napaseudun ilmailuhistoriassa jättiläismäisen lennon pitkin pohjoista jäämerta siihen vuodenaikaan, jolloin myrskyt, lumituiskut ja pakkaset eroittavat Arktiikan maasta. Hänen lentoreittinsä kulki Moskovasta Irkutskin, Jakutskin, Anadyrin kautta pitkin Jäämeren rannikkoa ja edelleen Amderman, Izhman ja Arkangelin kautta Moskovaan. Farich lensi yhteensä 23.000 kilometriä.

Farichin lentokone "SSSR-N-120" otti Moskovasta suunnan Kazan—Sverdlovsk—Omsk—Novosibirsk—Krasnojarsk—Irkutsk. Tämän noin 5.000 kilometrin matkan sovettilentäjät ovat hyvin omaksuneet. Mutta tänä talvena vaikeiden ilmastosuhteiden johdosta lentokoneiden säännöllinen kulku tällä linjalla häiriintyi. Ainoastaan lentäjä Farichin lentokone kulki varmana eteenpäin. Uralin vuorenharjanteiden yli Farich lensi ankarassa lumimyrskyssä.

Irkutskista Jakutskiin Farichin lentokone lensi vanhaa Katshugin reittiä, jonka kummallakin puolella on ääretön taigametsä. Välillä lentokone tunkeutui sokeassa lennossa sakean sumun ja sankan lumisateen lävitse. Irkutskista Anadyriin Farichin lentoreitti kulki sellaisten seutujen kautta, missä lentokone ei ole vielä koskaan lentänyt. Farich lensi niinkutsutun kylmyysnavan kautta, missä pakkanen kohoaa 60 asteeseen.

Farich lensi lentokoneella, jossa on kaksi moottoria "M-17". Lentokoneessa on toisena lentäjänä kokenut lentäjä, majuri tov. **Patsynko**, ohjaajana tov. **Shtepenko**.

Kesäkuun 6 p. järjestettiin Petroskoissa ensimmäinen joukkoretki polkupyörillä "Neloksuun". Kuvassa: pyöräilijät kaupunkiin paluumatkan edellä. (Foto — J. Roskin.)

Henkilöautoilla pysähtymättä 3.000 kilometriä

Kesäkuun 7 päivänä aikaiseen aamulla Donin Rostovista lähti yhdeksän henkilöautoa, jotka kulkevat pysähtymättä linjan Donin Rostov—Harjkov—Poltava—Kiev—Homel—Mogilev—Luga—Leningrad—Moskova. Matkan pituus on 3.000 kilometriä. Koneissa on reservivarastot bensiiniä, mikä antaa mahdollisuuden kulkea 800 kilometriä lisäämättä koneisiin polttoainetta. Autoja seuraa kaksi apuautoa ja kaksi lentokonetta, joista toinen kontrollikone ja toinen — sanitaarikone.

Kesäkuun 9 p. kello 29 minuuttia 55 sekunttia yli 12 päivällä auto N:o 7, jota ohjaavat Azovan-Mustanmeren aluepiirin Tpk:n autonkuljettajat Kladijenko ja Kiljki, tulivat ensimmäisenä perille. Autonkuljettajien Kladijenkon ja Kiljkin tulos — 66 tuntia 54 minuuttia 55 sekunttia.

Rakennustyötehtävien määräaikaisen täyttämisen puolesta

Karelstroi-trustin ensivuoron rakennustehtäviin kuuluu synnytyslaitoksen, lastentarhan, Toukokuun Ensimmäisen päivän kadun varrella sijaitsevan koulurakennuksen ja kommunistisen maatalouskorkeakoulurakennuksen rakennustöiden päättäminen. Kaikkien näiden rakennusobjektien on oltava valmiina heinäkuun 10 päivään mennessä.

Kesäkuun 4 päivänä pidettiin kommunistisen maatalouskorkeakoulun rakennustyömaalla tuotannollinen neuvottelukokous, jossa käsiteltiin rakennustyömaalla vallitsevaa tilannetta. Rakennustyöläiset puheenvuoroissaan osoittivat, että Karelstroin johto, erikoisesti sen varusteluosasto on sietämättömän leväperäisesti suhtautunut työmaan varustamiseen rakennusmateriaalilla. Samassa tuotannollisessa neuvottelukokouksessa otettiin sosialistinen sitoumus rakennustöiden määräaikaisesta päättämisestä ja samalla annettiin sosialistisen kilpailun haaste synnytyslaitoksen rakennustyöläisille.

Kesäkuun 8 päivä kokoontuivat kommunistisen maatalouskorkeakoulun rakennustyöläiset ja solmisivat eri brigadien väliset sosialistisen kilpailun sopimukset. Illalla oli synnytyslaitoksen rakennustyömaalla tuotannollinen neuvottelu, jossa työläiset ottivat vastaan kommunistisen maatalouskorkeakoulun rakennustyöläisten antaman sosialistisen kilpailun haasteen ja samalla synnytyslaitoksen rakennustyöläiset haastoivat kanssaan sosialistiseen kilpailuun Toukokuun Ensimmäiselle nimetyn kadun varrella olevan koulurakennuksen rakennustyöläiset.

Sosialistinen kilpailu on se vipusin, jonka avulla turvataan rakennustöiden määräaikainen päättäminen.

Että työläiset ottamansa sitoumukset voisivat täyttää, on Karelstroin johdon päättävästi toimittava rakennustyömaiden rakennusmateriaalilla turvaamiseksi.

M. K.

Vastaava toimittaja
K. VENTO

VIIME TIEDOT

Puolustusministeri Prieton haastattelu

Paris, 9 kesäk. (TASS). Lehdistö julkaisee Espanjan puolustusministerin Prieton antaman haastattelun ranskalaisen sanomalehden "Endapandans de Pyreni Oriental" edustajalle. Puhuessa armeijan reorganisoimisesta Prieto ilmoitti, että pääasia siinä ei ole taistelijoiden lukumäärästä.

"Minun tehtäväni, — ilmoitti Prieto, — on sellaisen kansanarmeijan luominen, josta tulee murskaava voima. Näihin mennessä armeijassa on ollut paljon rohkeita ja sankarillisia miehiä, joilla kuitenkaan ei ole ollut tarpeellista taistelu- ja käytännöllistä valmistusta. Nyt me valmistamme paljon spesialisteja: lentäjiä, tykkimiehiä, teknikkoja, sapööreja, räjäyttäjiä, radiotelegrafisteja ym. Valmistamme myöskin komentajistoa. Voimaperäisellä työllä saadaan nämä kaaderit pian uuteen, mainiosti opetettuun ja erinomaisen päällystön omaavaan kansanarmeijaan. Lähiaikoina meillä tulee olemaan kaikki välttämätön ilmalaivastossa ja tykistössä.

Trotskilaisia vangittu Barcelonassa

Valencia, 9 kesäk. (TASS). Barcelonan poliisi suoritti tarkastuksen kasarmissa missä ovat trotskilaisen järjestön POUM:in omavaltaiset "kontrollipatrullit". Vangittiin 7 henkilöä. Tarkastuksessa löydettiin kolme kivääriä, granaatti, kaksi revolveria ja patroonia. Vangitut luovutetaan oikeuteen.

Uusi lakkoaalto Yhdysvalloissa

New York, 9 kesäk. (TASS). Yhdysvalloissa voimistuu uusi lakkoaalto. Tänään ryhtyivät lakkoon sähköasemien työläiset Saginawissa (Michiganin valtio), Flintissä ja muissa kaupungeissa, joiden asukasluku yhteensä on 350.000. Tämän johdosta on suljettu auto- ja muita tehtaita, joissa on työläisiä 42 tuhatta. Lakkolaiset ovat hylänneet sopimuksen, jonka autotyöläisten ammattiliiton varapuheenjohtaja solmi. Detroitin autotehtaissa on julistanut lakon yli 16 tuhatta työläistä.

Ulkomaan kronikkaa

— MADRIDISSA on ilmestynyt ensimmäinen numero sanomalehteä "Aora", joka on yhdistetyn sosialistisen nuorison yleisespanjalainen äänenkannattaja.

— MADRIDIN poliisi on suorittanut tarkastuksen Parisissa nykyään olevan Saksan kansalaisen Rederin asunnossa Madridissa ja löysi dokumentteja, joista selviää, että Saksan hallitus oli määrännyt Rederin johtamaan fasistista propagandaosastoa Espanjassa. On vangittu kaksi espanjalaista, joita Reder käytti agentteinaan.

— BILBAOON saapui 9 kesäkuuta höyrylaiva vieden elintarpeita, jotka on hankittu Ranskan työtätekevien varoilla. Varojen keräyksen oli järjestänyt Ranskan kommunistinen puolue.

— ESPANJAN keskusrautateiden rautatieläiset ovat kieltäytyneet kaikista eduista, joita nauttivat aikaisemmin sotapalveluksesta vapauttamiseen nähden.

Kesäkuun 10 päivästä elokuun 1 päivään suoritetaan kaupungin kouluihin ensivuodeksi tulevien lasten merkitseminen opiskelevien listoihin.

Oppilaslistoihin merkitsemistä suoritetaan kouluissa. Vanhempien on esitettävä todistus lasten iästä ja rokotustodistus ja toiselle luokalle ja ylemmille luokille pyrkivistä tämän lisäksi todistus edellisestä koulusta.

Lasten lopullinen kiinnittäminen kouluihin suoritetaan elokuun 10—25 päivien välisenä aikana.

Kaupungin valistusosasto.

Tiedoitus

Kesäkuun 11 päivänä kello 11 aamulla kutsutaan koolle kaupungin invaliidien ja eläkettä nauttivien kokous, jossa on seuraava työjärjestys:

1. Selostus Karjalan ASSR:n Konstitutsion projektista.

Kokoukset pidetään seuraavissa huoneustoissa:

I ryhmä — Zarekan rajonin invaliidit ja eläkettä nauttivat — meriklubissa.

II ryhmä — Golikovkan rajonin invaliidit ja eläkettä nauttivat — Osuuskunnan klubilla — Uritskin katu 111.

III ryhmä — Keski- ja Slobotkan rajonin invaliidit ja eläkettä nauttivat — Onegantehtaan klubilla — Shotmanin katu 29.

IV ryhmä — Zakamenskin rajonin invaliidit ja eläkettä nauttivat — Punaisen armeijan talolla.

V ryhmä — Pervomaiskin rajonin ja Petroskoin aseman invaliidit ja eläkettä nauttivat — Petroskoin rautatieläisten klubilla.

Saavuttava myöhästymättä.

Petroskoin kaupunkisovetti.

KAIKILLE VANHEMMILLE, JOTKA LÄHETTÄVÄT LAPSIAAN PIONEERILEIREILLE

Lapsien, jotka lähetetään pioneerileireille ensivuorossa, tulee 13/VI—37 kokoontua ammattiliittojen stadionille. **Derevjannojen** leirille matkustavat kello 4, **Ryprekan** leirille matkustavat kello 5 ja **Soutjärven** leirille matkustavat kello 6 illalla.

Leirille matkustavilla tulee olla mukanaan leirillelähetyspaperi..

NLKNL:n kaupunkikomitea.

Kansainvälinen katsaus

Levottomuutta fasistisella Olympoksella

Koko Europan lehdistössä on kiertänyt memorandumi, jonka Rein-Westfahlin teollisuudenharjoittajat ovat antaneet Schachtille Saksan nykyisestä taloudellisesta tilanteesta. Tämä dokumentti on erikoisen oireellinen sentähden, että se on lähtöisin piireistä, jotka ovat olleet Hitlerin kiivaimpia kannattajia ja jotka raivasivat rahaseteleillä tietä ruskeapaitaisten roistojoukkion johtajan valtaantulolle. Näyttäisi, että näillä piireillä ei ole enää mitään perusteita napinaan ja olla tyytymättömiä Saksassa vallitsevaan komentoon nähden. Sen, mitä ne eivät voineet saavuttaa kymmenien vuosien taistelun kuluessa, ne ovat saavuttaneet Hitlerin aikana, joka murskattuaan työväenjärjestöt luovutti Saksan proletaarit täydellisesti rauta- ja kivihiilikuninkaiden yliriiston alaiseksi. Rein-Westfahlin teollisuus nauttii ensisijassa kireän taloudellisen konjunktuurin hedelmistä, konjunktuurin, joka on muodostettu ryöstämällä koko maata sotilasviraston hyväksi. Rein-Westfahlin teollisuudenharjoittajia koskee enemmän kuin ketään muuta fasistisen Saksan loosunki: "Tykkejä voin asemesta!" Mistä sitten johtuu levottomuus juuri näissä piireissä? Mistä johtuu kapinoiminen teollisuushuipussa, joka vielä toistaiseksi kokoaa runsaan sadon ylivoittoja ja satumaisia voitto-osinkoja?

Vastatessa tähän kysymykseen Baselissa ilmestyvä porvarillinen sanomalehti "National-Zeitung", joka tuntee hyvin tilanteen Saksassa, kirjoittaa:

"Europan ristiriitojen jännittymisen huippupiste lähenee. Se tulee sinä päivänä, jolloin fasistisen diktatuurin valtiaat ovat pakoitetut tekemään balanssin ja yhteenvedot. On mahdollista kaksi ulospääsyä: oman heikkouden avoin tunnustaminen ja vaatimaton palaaminen muiden kansojen piiriin taikka itsepäinen luisuminen sitä tietä, joka johtaa kuiluun ja sotaan... Ne, jotka ovat joutuneet hallitusleirin ulkopuolelle ja säilyttäneet jonkinlaista vaikutusta, panevat käyntiin kaikki vivut, ehkäistäkseen Saksan kansan "ryömimisen" sotaan aivan samoin, kuin se tapahtui v. 1914, mutta olosuhteissa, jotka ovat mittaamattomasti huonommat kuin silloin."

Emme ole taipuvaiset yliarvioimaan Reinin ja Westfahlin teräs- ja rautakuninkaiden pasifismia. Me olemme eri mieltä kuin "National-Zeitung" rauhanrakkaudesta, joka ilmenee ikäänkuin oikeudelliseen edesvastuuseen vedettäessä Krupp von Bolenin firman päämiesten taholta. Mutta yhdessä osassa baselilainen lehti on oikeassa. Voidaan olettaa, että selväpäiset teollisuuspiirit Saksassa pelkäävät ja niillä on kaikki perusteet pelätä, että Göringin koulun surkeat talousmiehet eivät vetäneet Saksaa avantuurisotaan ennenaikaisesti. Saksan teollisuus ei ollenkaan aio suorittaa uudella hävinneellä sodalla maksua Göringin taloudellisista kokeiluista, hitleriläisistä hysteerisistä "nelivuotisista" ja avuttoman lukutaidottomasta autarkian lörpöttelystä.

Rein-Westfahlin teollisuudenharjoittajien memorandumi avaa osittain verhoa sen kaaoksen päältä, joka tällä hetkellä vallitsee Saksan taloudessa. Memorandumissa esitetyt numerot ovat murhaavia. Poliittiset johtopäätökset, joihin Hitlerin ja hänen kolmannen imperiuminsa eiliset puolustajat ovat tulleet, todistavat ellei paniikista, niin jokatapauksessa vakavasta levottomuudesta fasistisella Olympoksella.

Täytyy kuitenkin sanoa, että tiedot, jotka on esitetty Rein-Westfahlin teollisuudenharjoittajien memorandumissa, lisäävät vähän uutta siihen, mitä näihin mennessä oli tunnettua kolmannen imperiumin taloudellisesta asemasta. Siitä huolimatta, että budjetti on Hitlerin valtakunnassa valtiollinen salaisuus ja Saksan joskus mallikelpoisena ollut koko tilastotiede on mobilisoitu väärentämään todellista asiaintilaa, ei ole onnistuttu salaamaan tätä asiaintilaa.

Ulkopoliittisen tilanteen kehityksen havainnontekijät Europassa tietävät, että kolmannen imperiumin ulkopoliittinen asema ja koko imperiumi ovat viime aikoina huomattavasti horjuneet. Ei ole kenellekään ollut salaisuutena, että yhtenä vakavampana syynä, joka on johtanut Saksan tähän asemaan, on Saksan taloudellinen umpikuja. Se on — että fasistinen Saksa yrittää pelastaa repaleisen arvovaltansa voimistamalla juonia Berlin—Rooman akselilla ja Almerian barbaarimaisella, bandiittimaisella pommittamisella.

Ei kenellekään myöskään ole ollut salaisuutena toinenkaan tosiasia — liiallisten aseistustensa takia ja taloudellisen umpikujan vuoksi, johon sen ovat ajaneet yli voimien menevä aseistautuminen, fasistinen Saksa on muodostunut ruutitynnöriksi, joka voi räjähtää minä hetkenä tahansa.

Faktat pysyvät faktoina. Mutta johtopäätökset, joita jotkut yrittävät tehdä näistä faktoista, pakoittavat olemaan varuillaan. On paljon politiikkoja, jotka antavat tuudittaa itsensä uneen velho Schachtin mielistelevillä liverryksillä. Schacht on pääpropagandistina siinä teoriassa, että lääkitään fasististen vallanpitäjien raivokasta sekapäisyyttä antamalla ulkoapäin uusia ruiskeita kultaa, krediittejä, valuuttaa. Tämä kolmannen imperiumin finanssiasioiden pääasiamies suostuttelee Europaa yrittämään saattaa hullun fasistisen kannibaalin tuntoihinsa, heittämällä sille kultaa, vaikka kauan sitten on ollut tunnettua, että hullua ei saa tuntoihinsa kulta, vaan kylmä vesisuihku ja äärimmäisessä tapauksessa rauhoituspaita.

Sentähden ne, jotka aikovat tehdä Rein-Westfahlin teollisuudenharjoittajien "pasifistisesta" memorandumista johtopäätöksen, että on mahdollista rauhoittaa fasistinen peto lainoilla ja krediiteillä, että on mahdollista päästä lahjuksilla villiintyneestä agressorista ja on tarkoituksenmukaista maksaa sodan sytyttäjille niiden sanoilla lupaamasta rauhasta, tekevät huonon palveluksen Europan turvallisuudelle. Saksan fasistisessa järjettömyydessä on systeemi. Tämän systeemin vallitessa uusi kulta heti tulee muuttumaan uusiksi tykeiksi, joita tulee niin suunnattoman paljon, että nämä tykit itsestään ampuvat.

VIG.

("Izvestija", 9 kesäk.)

Milloin valmistuu Koivuniemen kolhoosiklubi

Koivuniemen (Tunkuan rajoni) kolhosnikat rakentavat itselleen klubia. Klubi on sikäli valmis, että kesätoiminta, näyttämöesityksineen on täysin mahdollinen, talo on vesikaton alla, valmiina on myös kirjasto ja lukutupahuoneet. Mutta tähän asia päättyikin.

Kolhosnikoilta puuttuivat varat uunin ja muun sisustuksen valmistamista varten, johon tarvitaan palkallista työvoimaa. Kolhosnikat pyysivät tpk:lta ja kansanvalistuosastolta varoja. Koivuniemeläisten oma-alotteisuutta luvattiinkin tukea myöntämällä 2.000 ruplaa klubin loppuun rakentamista varten sekä kehoitettiin kiireellisesti alkamaan työt.

Heti ensimmäiseen palkanmaksuun tarvittavia rahoja kysyttäessä tiedotettiin ettei ole budjetissa varoja.

Työmiehet odottavat palkkaansa, mutta valistusosasto edelleenkin toistaa, että Raha-asiain kansankomissariaatti ei ole antanut varoja. Kirjastohuoneusto on edelleenkin ilman uunia, välikattoa, akkunoita ja ovea. Kulttuurivälineitä on shakki- ja tammipeli, mutta harmonikkaa, patefonia, tahi edes balalaikkaa ei ole — siihen ei ole rahaa (!).

Klubilla ei ole edes tonttimaata, paitsi sitä minkä se tarvitsee seiniensä alle. Luulisi, että koska Koivuniemen klubi on koko rajonissa ainoa, jonka kolhosnikat ovat rakentaneet oma-alotteisesti, että Narkomproosi ja rajonielimet löytäisivät tarvittavat varat klubin loppuun saakka rakentamiseen.

E. Vallin.

Ostajien kiusaamista

Petroskoin kauppahallissa olevassa maitokaupassa on työn järjestely sellaista, että se suorastaan saattaa ostajat sietämättömään tilaan.

Kesäkuun 9 päivänä ihmiset alkoivat jo kello kymmeneltä odottelemaan maitoa. Kaupanhoitaja ilmoitti, että maitoa olisi, mutta ei ole hevosta, jolla sen hakisi kauppaan. Ja hevosta hankittiin niin kauan, että vasta illalla kello kolmen tienoissa voitiin alkaa maitoa myymään. Näin kaupan työn huonon järjestelyn vuoksi joutuivat ihmiset odottamaan maitoa ainakin neljä tuntia.

Kaupan työntekijät menettelevät sovettikaupalle sopimattomalla tavalla. Eräänä päivänä olivat ostajat todistajana, kun myyjä vasta kauppaan tuoduista maitoastioista mittasi päältä tiskin alle eri astiaan kermaisen maidon ja vasta senjälkeen jälelläolevan sekoitti ja alkoi mittaamaan ostajille.

Kenelle kuuluu maitokaupan saattaminen järjestykseen.

S. N.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответственный секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел объявлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-875 Заказ № 2014 Тираж 6640